

NEW YORK TIMES
ÇOKSATANI

Harika **FISTIK**

CHRISTINA
LAUREN

akirakitap

Harika
FISTIK

tarama & düzenleme akira

Pegasus Yayınları: 2420

Harika Fıstık

Christina Lauren

Özgün Adı: Beautiful Bombshell

Yayın Koordinatörü: Yusuf Tan

Editör: Ecem Aycan Öztöpler

Düzeltili: Halûk Kürşad Kopuzlu

Sayfa Tasarımı: Ezgi Gültekin

Baskı-Cilt: Alioğlu Matbaacılık

Sertifika No: 45121

Orta Mah. Fatin Rüştü Sok. No: 1/3-A

Bayrampaşa/İstanbul

Tel: 0212 612 95 59

1. Baskı: İstanbul, Ağustos 2021

ISBN: 978-625-410-032-1

Türkçe Yayın Hakları © PEGASUS YAYINLARI, 2021

Copyright © Lauren Billings ve Christina Hobbs, 2013

Bu kitap ilk kez Simon & Schuster, Inc.'in altyayıncısı

Gallery Books tarafından yayımlanmıştır.

Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akcalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla
Simon & Schuster, Inc.'den alınmıştır.

Kitabın içeriği yetişkin okurlara uygundur. Cinsel sahneler barındırır.

Tüm hakları saklıdır. Bu kitapta yer alan fotoğraf/resim ve metinler
Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.'den izin alınmadan fotokopi dâhil,
optik, elektronik ya da mekanik herhangi bir yolla kopyalanamaz,
çoğaltılamaz, basılamaz, yayımlanamaz.

Yayıncı Sertifika No: 45118

Pegasus Yayıncılık Tic. San. Ltd. Şti.

Gümüşsuyu Mah. Osmanlı Sk. Alara Han

No: 11/9 Taksim / İSTANBUL

Tel: 0212 244 23 50 (pbx) Faks: 0212 244 23 46

www.pegasusyayinlari.com / info@pegasusyayinlari.com

CHRISTINA LAUREN

Harika
FISTIK

İngilizceden çeviren:
Dilek Parsadan

PEGASUS YAYINLARI

*Bizim harika fıstığımız
(kanser savaşıcısı) Martha'ya*

Birinci Bölüm

Bennett Ryan

“Şüpheye düştün mü kendini Max Stella’nın kollarına bırak. Max Stella bekârlığa veda partini hemen planlar.”

Bunu söyler söylemez ağabeyim Henry’ye baktım. Elinde Gimlet kokteyliyle, konforlu deri koltuğuna yaslanmış oturuyordu. Gizemli arka odaların bulunduğu özel bir “performanstan” yeni dönmüştü. Daha önce hiç bu kadar sırttığını görmemiştim. Konuşurken bana bakmıyor, sahnede yavaş yavaş soyunan üç kadını izliyordu.

İçkimi yudumlarken, “Sadece bir tane bekârlığa veda partisi yaşamayı planlıyorum,” diye mırıldandım.

“Güzel.” Max’in en yakın arkadaşı ve iş ortağı Will Sumner öne doğru eğilip Henry’nin gözlerine baktı. “Eşin şu anki profesyonel dansçıları öğrenirse kendini ikinci bir bekârlığa vedada bulabilirsin. Buranın ortamına bakılırsa, sadece basit bir kucak dansı yaptıklarını söyleyemem.”

Henry önemsemediğini belirten bir şekilde elini salladı. "Sadece bir kucak dansıydı." Sonra bana gülümseyerek göz kırptı. "Ama *çok iyi* bir kucak dansıydı."

Merak ve iğrenme karışımı bir duyguyla sordum. "Mutlu sonlu bir kucak dansı mıydı?"

Henry başını kahkaha atarak iki yana sallayıp yanıt vermek yerine içkisinden bir yudum aldı. Ağabeyimi iyi tanıyordum, o eşi Mina'yı asla aldatmazdı. Ama "bilmediği şey insanın canını yakamaz" lafına benden bile çok inanıyordu.

Max hafta sonu zamparalarından kurtulmak için yüksek kalitede bir kulüp seçmişti. Chloe ile hazıranda evlenecek olmamıza rağmen Max, Henry ve Will'le birlikte bekârlığa veda partime kaçabileceğimiz tek hafta sonu şubatın ikinci hafta sonu olmuştu. Sevgililer Günü haftası erkek erkeğe Vegas'a gitmemize izin vermeleri için sevgililerimize büyük bir rüşvet vermemiz gerektiğini sanıyorduk fakat bizi her zamanki gibi şaşırtarak sadece göz kırpıp birlikte Catskills Dağları'nda hafta sonu tatili planladıklarını söylemişlerdi.

Bu kulüp, internetten tesadüfen bulacağımız ya da Las Vegas seyahatinde rastgele içeri gireceğimiz bir kulüp değildi. Dürüst olmak gerekirse Black Heart, dışarıdan çok da bir şeye benzemiyordu. Las Vegas Bulvarı'nın yoğun trafiğinden uzakta, masum bir ofis binasının içine gizlenmişti. Ancak içeriye girdiğinizde üç kilitli kapıyı ve New York'taki apartmanımla aynı boyutta iki güvenliği geçmek zorundaydınız. Binanın tam ortasındaki karanlık kulüp oldukça gösterişliydi ve her taraf seks kokuyordu.

Kulübün ortasındaki geniş odada alçak platformlar, her platformda parlak, gümüş rengi iç çamaşırlarıyla dans eden bir kadın vardı. En çok göze çarpan da dört siyah mermer bardı, büyük odanın köşelerinde

yer alan her bar, kendine özel içki çeşitliliğine sahipti. Henry'yle birlikte havyar, tuzda somon ve *blini*'lerimizle votka barının keyfini çıkarıyorduk. Max ve Will viskiye dadanmıştı. Diğer iki barda ise şarap ve likör vardı.

İçerideki koyu renkli deri mobilyalar çok rahattı. İnsanı şaşırtan yumuşaklıktaki koltuklar, olur da dans pistindeki dansçıların teklifini kabul ederiz diye iki kişilik yapılmıştı. İçki tepsileri taşıyan garsonların üzerinde sadece lateks bikiniler vardı. Bizimle ilgilenen garson Gia'nın, geceye başladığında üzerinde dantelli kırmızı bir gecelik ve külot vardı. Saçlarını, boynunu ve kulaklarını gösterişli, parlak takılarla süslemişti. Fakat yanımıza ne zaman gelse üzerinden bir şey eksiliyor gibiydi.

Böyle bir yere alışkın olmamama rağmen bu kulübün sıradan bir kulüp olmadığını farkındaydım. Burası gerçekten etkileyici bir yerdi.

"Asıl soru..." Henry beni daldığım düşüncelerden çıkararak araya girdi. "Müstakbel damadımız kucak dansını ne zaman alıyor?"

Etrafımdaki herkes cesaretlendirici bir şeyler söyledi, bense başımı iki yana sallamaya başlamıştım bile. "Beni pas geçin. Kucak dansı benlik bir şey değil."

"Yabancı ve oldukça seksi bir kadının kucak dansı yapması nasıl senlik bir şey olmaz?" Henry bana şaşkınlıkla bakıyordu. Ağabeyimle birlikte iş seyahatlerimizde bile böyle bir kulübe gitmemiştik. Ağabeyim benim isteksizliğime nasıl şaşırdıysa ben de onun bu hevesine şaşırmıştım. "Yoksa fazla tatlı bir adam mısın?"

Başımı evet anlamında salladım. "Fazlasıyla. Sanırım bu işten hoşlanmama sebebim de bu."

"Saçmalık." Max içkisini masanın üzerine bırakarak uzak, karanlık köşeden birine el etti. "Bu senin son bekâr gecen. Kucak dansı olmazsa olmaz."

Will, "Buna hepiniz şaşırabilirsiniz ama ben Bennett'le aynı fikirdeyim," dedi. "Bir yabancıнын kucak dansı yapması berbat bir şey. Ellerini nereye koyacaksın? Nereye bakacaksın? Sevgilinle yaptığın gibi olmuyor. İnsana yabancı geliyor."

Henry, Will'in güzel bir kucak dansı deneyimlemediği konusunda ısrarcı olurken Max, masamızın hemen yanındaki bir adamla konuşmak için ayağa kalktı. Adam, Max'ten bile kısaydı ki bu pek karşılaştığımız bir şey değildi. Şakaklarındaki gri çizgilerle, yüzünde ve gözlerinde çok görmüş –hatta çok yaşamış– bir ifade vardı. Üzerindeki koyu takım kusursuz denilebilecek kadar güzeldi. Birbirine bastırıldığı dudakları ince bir çizgi halini almıştı. Bu adamın Max'in, Vegas'a gelirken bahsettiği şu kötü şöhretli Johnny French olduğunu anladım.

Benim kucak dansımla ilgili anlaşma yaptıklarını düşünmeme rağmen, Johnny'nin bir şeyler mırıldadığını ve Max'in sert bir suratla duvara baktığını gördüm. Max'in hiç rahat görünmediğini fark ettiğimde öne doğru eğilip neler olduğunu anlamaya çalıştım. Henry ve Will bir şeyden habersiz sahneyi, soyunmaya başlayan kadınları izliyordu. Max nihayet, bir sonuca varmış gibi omuzlarını düşürüp Johnny'ye gülümseyerek mırıldandı. "Sağ ol, dostum."

Johnny, Max'in omzuna hafifçe vurup arkasını döndükten sonra bizi yalnız bıraktı. Max, hemen koltuğuna dönüp içkisine uzandı. Kafamı Johnny'nin çıktığı kapıya doğru uzatıp siyah perdenin arkasını görmeye çalıştım.

"Ne konuştunuz?"

Max, "Senin için hazırlanan odayı," diye yanıtladı.

"Benim için mi?" Elimi göğsüme bastırarak başımı iki yana salladım. "Tekrar söylüyorum, Max. Beni pas geçin."

"Saçmalıyorsun."

“Sen ciddisin.”

“Çok haklısın, çok ciddiym. Johnny koridorun sonuna gitmeni söyledi.” Max, Johnny’nin gözden kaybolduğu koridordan başka bir koridoru gösteriyordu. “Sonra direkt Neptün’e gidiyorsun.”

Homurdanarak koltuğuma yaslandım. Kulüp şehrin en iyi kulübü gibi görünmesine rağmen –hatta bu konu üzerine odaklanmış her yerden daha iyiydi– bu gece yapmak istediklerim listesinde bir Vegas dansçısından kucak dansı almak, kötü bir suşi yemek ve şiddetli bir hastalık geçirmekten sonra geliyordu.

“Bir erkek gibi şu koridordan gir ve kadının, üzerinde dans edip seni okşamasına izin ver.” Max gözlerini kısmış bana bakıyordu. “Sen bizimle dalga mı geçiyorsun? Bu senin son *bekâr hafta sonun*. Eskiden olduğun adam gibi davran.”

Max’i inceledim, beni gitmem için bu kadar cesaretlendirirken neden sıkı sıkı koltuğuna yapıştığını merak ediyordum. “Johnny sana da oda ayarlamadı mı? Sen kucak dansı istemiyor musun?”

Max bir kahkaha attıktan sonra viskisini dudaklarına götürüp mırıldandı. “Sadece bir kucak dansı, Ben. Dişçiye gitmiyorsun.”

“Göt herif.” İçkimi kaldırıp yoğun, berrak sıvıya baktım. Buraya geldiğimde kadınların, içkilerin ve yasal sınırlarımı zorlayacak aktivitelerin olabileceğini biliyordum fakat gerçek şu ki Chloe de biliyordu. Bana eğlenmemi söylemişti, gözlerinde en ufak bir endişe ya da güvensizlik yoktu. Zaten olması için bir sebep de yoktu.

İçkimi dudaklarıma götürüp yutkunduktan sonra mırıldandım. “Lanet olsun.” Ve ardından kalkıp koridora yöneldim. Arkadaşlarım –şaşırtıcı bir şekilde– gidişimi tezahüratla karşılamayacak kadar asildi. Ancak koridorda ilerleyip ortadaki sahneden çıktığımda dikkatlerinin benim üzerimde olduğunu hissedebiliyordum.

Koridordan çıktığımda yerdeki halının rengi siyahtan kraliyet mavisine dönmüş, etraf bardan daha karanlık bir hal almıştı. Duvarlar da kadifemsi bir siyahlıktaydı. Duvardaki küçük kristal lambalardan sızan ışık, önümdeki yolu aydınlatmaya yetiyordu. Uzun koridorun bir tarafında üzerinde isimler yazan kapılar diziliydi. Merkür, Venüs, Dünya... En sona, üzerinde Neptün yazan kapıya geldiğimde durakladım. Kadın içeride miydi? Beni bir koltuk mu, yoksa daha kötüsü, bir *yatak* mı bekliyordu?

Ağır, işlemeli kapı bir kale, hatta bir bodruma yapılmış korkunç, gotik bir seks zindanı kapısı gibiydi. Lanet Max. İrkilerek kapı kolunu çevirdim, içeride demir haçlar ya da kelepçeler görmemek içimi rahatlatmıştı. Kadın henüz içeride değildi. Odada sadece üzerinde küçük, gümüş bir kutu duran uzun bir yatar koltuk vardı. Kutuya ipeksi kırmızı bir kurdeleyle beyaz bir kart bağlamışlardı. Kartın üzerinde düzgün bir el yazısıyla *Bennett Ryan* yazıyordu.

Güzel. En azından Vegas dansçısı adımı biliyor.

Kutunun içinde siyah, saten bir göz bağı, yine yanında kalın bir kart vardı. Kartın üzerine siyah bir kalemle, *bunu tak*, yazılmıştı.

Kucak dansı için gözlerimi bağlamamı mı bekliyorlardı? Bunun amacı neydi? Bu gece istemiyor olmam, daha önce hiç kucak dansı yaptırmadığım anlamına gelmiyordu. Ancak belki de son birkaç yılda format değişmişti. Kucak dansında bakmak değil, dokunmak yasaktı. Kadın içeri girdiğinde gözlerim bağlı olursa ne yapmam bekleniyordu? Ona dokunmayacağıma emindim.

Kumaş parçasını koltuğa bırakıp duvara baktım. Dakikalar geçerken bu odada gözlerim kapalı bir şekilde beklemeyeceğime daha çok ikna oluyordum.

Hissettiğim rahatsızlığı duyabiliyordum bile. Vücudum âdeta kük-rüyor, etrafıma dalgalar halinde ateşler yayıyordu. Gözlerimi kapatarak üç kez derin nefes aldıktan sonra etrafımı daha dikkatli bir şekilde incelemeye başladım. Duvarlar açık gri, koltuk koyu maviydi. Oda, adamların bir *kucak dansından* daha fazlasını beklediği bir yerden çok, lüks bir mağazanın giyinme odasını andırıyordu. Elimi koltuğun derisinde gezdirirken kutunun içindeki göz bandının altına saklanmış ikinci bir not daha buldum. Not, bir kâğıda aynı el yazısıyla yazılmıştı.

Şu lanet olası göz bandını tak, Ben. Bu kadar korkak olma.

Homurdanarak siyah kumaşı aldım, başımın üzerinden geçirdim ve ufak bir tereddütten sonra onunla gözlerimi kapattım. Şimdiden Max'e nasıl patlayacağımı planlıyordum. Beni hayatımdaki herkesten, hatta ailemden daha çok tanır, sadakate ve kontrole ne kadar değer verdiğimi bilirdi. Ve benden bu odaya girip neler olacağını bilmeden gözlerimi bağlamamı istemişti, öyle mi? Ne *şerefsiz* bir herif.

Duvara yaslanıp sinir bozucu sessizlikte beklemeye başladığımda daha önce duymadığım sesler olduğunu fark ettim. Diğer odalardan sıkıcı bir müzik yükseliyor, kapılar sessiz bir şekilde açılıp kapanıyordu. Sonra odamın kapısının açıldığını duydum. Kapı, halının üzerinden narince açıldı.

Kalbim küt küt atmaya başlamıştı.

Burnuma gelen yabancı parfümle birlikte sırtımın huzursuzlukla kasıldığını hissettim. Bir yabancıyı koklamak bir yana, odada kim olduğunu bile bilmiyordum. Bana doğru yaklaşan şeyin ne olduğunu bilmemekten nefret etmiştim. Kadın duvara bir şey yapıyor gibiydi. Hafif hışırtılar, küçük bir *klik* sesi duydum. Ardından odada hafif, ritmik bir müzik yükseldi.

Bileklerimde sıcak, yumuşak eller hissettim. Kadın ellerimi narince tutup usta bir şekilde iki yanıma koydu. *Dokunmak yok muydu? Benim için hiç sorun değildi.*

Kadın üzerime çıkarken hareketsiz bir şekilde oturuyordum. Nefesi tarçın gibi kokuyordu. Kalçaları kucağıma sürtünürken, ellerimi göğsüme bastırdım. Demek böyle olacaktı. Ben gözlerim kapalı bir şekilde kalacaktım, kadın da dans edecekti. Peki sonra? Sonra gidecek miydi? Giderek rahatlamaya başladığımı hissettim. Kadın üzerimde hareket edip kalçalarını bacaklarıma sürtmeye devam ediyordu. Elleri ise narince göğsümün üzerinde geziyordu. Vücudunu öyle yakınımda hissediyordum ki gözümdeki kumaş çok da tuhaf gelmemeye başlamıştı. Fakat böyle şeylerden hoşlanan bir adam olsam gözlerimin bağlı olması benim için büyük bir engel olabilirdi.

Max, bu deneyimi benim için dayanılmaz kılmamak için böyle bir şey düşünmüş olabilirdi. Bu düşünce, onu daha az azarlamama neden olacaktı.

Dansçı kadın üzerimde hareket etmeye devam ediyordu. Boynuma çarpan nefesi sıcak ve yumuşaktı. Üstelik hiç de rahatsız edici değildi. İşler giderek tuhaflaşıyordu. Göz teması kurmak, gülümsemek ya da burada olmaya istekli gibi görünmek gibi korkularım yok olmaya başlamıştı. Bu dansın ikimiz için de bir anlamı olmadığını fark ettim. Kadının tek düşündüğü paraydı. Bense gözümdeki bağ sayesinde sahte bir zevk göstermek zorunda kalmıyordum. Kendimi birden şarkıya eşlik etmeye zorlarken buldum. Bu, bildiğim bir şarkı değildi. Ama formül çok açıktı, şarkı beklediğim gibi sona doğru yükselirken kalan son gerginliğim de verdiğim nefesle gitmişti. Üzerimdeki kadın yavaşlamış gibiydi. Elleri ise artık omuzlarımdaydı.

Şarkı bittiğinde odadaki tek ses dansçı kadının hızlanan nefesiydi.

Gidecek miydi? Bir şey söylemem gerekiyor muydu?

Karnımda hissettiğim korkuyla, asıl gösterinin daha yeni başladığını anladım.

"Merhaba, Bay Ryan." Kulağıma değen nefes sıcacıktı. Duyduğum sesle birlikte irkildim, tüm vücudum kaskatı olmuştu. *Bu gerçek olabilir miydi?* İki yanımdaki ellerim birer yumruk oluvermişti.

"Bu kadar dans etmeme rağmen hiç sertleşmemiş olman gerçekten inanılmaz."

Kadın bana doğru eğilip boynumu yalarken kucağıma tam bir şekilde oturup cinsel organımın üzerinde gidip gelmeye başladı. "Güzel." Boynumda hafifçe kıkırdadı. "İşte şimdi sertleşiyorsun."

Chloe Mills.

Beynim verdiği farklı reaksiyonlar yüzünden patlamak üzereydi. Rahatlama, öfke, şok, utanç. İlk defa neredeyse tüm iş ilişkilerimde yaptığım şeyi yapmıştım. *Vereceğin reaksiyonu, vermek istediğin reaksiyona dönüşene kadar kendine sakla.* Chloe, lanet olası Cat-skills'te kayak yapmıyordu. Burada, Vegas'taydı. Buraya kadar gelip beni gözleri bağlı bir şekilde dansçı beklerken bulmuştu. Dansı yapan da ta kendisiydi. Kucağımda dans edip cinsel organıma sürtünmüştü.

Ama haklıydı, hiç tahrik olmamıştım. Gözümdeki bağı çıkarıp rahat bir şekilde zevk almak istiyordum ama bir an tereddüt ettim. Oyununun sonunu henüz bilmiyordum.

"Bu bir çeşit test miydi?" Bu soruyu sormadan önce ondan geriye saymıştım.

Chloe öne doğru eğilip kulak mememi öptü. "Hayır."

Neden bu odada olduğumu açıklamayacaktım. Ben yanlış bir şey yapmamıştım. Yine de içimde tuhaf bir savaş vardı. Bana böyle bir şey yapması beni azdırsa da beni tuzağa düşürdüğü için öfkelenmiştim.

"Başın belada, Mills."

Chloe, parmağını dudaklarıma bastırdıktan sonra ağzıma küçük bir öpücük kondurdu. "Haklı çıktığım için mutluyum. Max bana elli dolar borçlu. Bir yabancıнын sana kucak dansı yapmasından hiç hoşlanmayacağını söyledim. Sadakat senin hassas noktandır."

Yutkunarak başımı olumlu anlamda salladım.

"Her şeyi yaptım ama *hiçbir* tepki vermedin. Aşağıda en ufak bir hareket görmedim. Umarım gerçekten ben olduğumu anlamamışsındır. Yoksa... Doğrusu biraz gücenirim."

Başımı iki yana sallayarak mırıldandım. "Hayır... Parfüm yabancıydı. Hem sen tarçınlı sakızdan nefret edersin. Zaten seni görmedim. Dokunmadım da."

"Artık dokunabilirsin." Chloe ellerimi çıplak kalçalarına koydu. Avuçlarım kalçalarında gezerken çamaşırındaki küçük taşların keskin köşelerini hissedebiliyordum. Ne giymişti? Gözümdeki bandı çıkarmak için çıldırıyordum. Ama Chloe bandı henüz çıkarmadığına göre beklem gereken başka bir oyun daha olduğunu düşündüm.

Ellerimi kalçalarında gezdirip aşağı doğru indirirken birden bu yasallığından şüphe duyduğum Vegas kulübünden başka bir yerde olmak istemediğimi fark ettim. Chloe bu odada, benimle olduğu için çok rahatlamıştı. Üzerimde bir yabancı değil, o vardı. Damarlarımdan fışkıran adrenalini hissedebiliyordum. "Bu odada beni özgürce becerebilirsiniz, Bayan Mills."

Chloe öne doğru eğilip çenemi emdi. "Hımm... Belki. Ama önce sinde dansın keyfini çıkarmak için ikinci bir şans ister misin?"

Başımı evet anlamında sallayıp soluk verirken, Chloe gözümdeki bandı çıkardı. Artık üstündekileri görebiliyordum. Omuzlarından saten iplerle tutturulmuş incecik bir sutyen takmıştı. İpeğin en ince olduğu

kısımlara yerleştirilmiş parlak taşlar, çamaşırı bir arada tutuyor gibiydi. Aynı incelikteki külotu ise göz alıcıydı. Yan taraflarındaki ince saten bağlar, onları koparmamam gerektiğini söylüyordu. Chloe, parmağını göğsünde gezdirerek fısıldadı. "Yeni çamaşırlarımı beğendin mi?"

Tenini saran küçük, mücevher taşlara baktım. Birer zümrüt gibi yeşil yeşil parlıyorlardı. Chloe bir sanat eseri gibiydi. Göğüslerinin arasına bir öpücük kondurmak için eğildim. "Çok."

"Bana dokunmak ister misin?"

Chloe'nin yüzüne bakarak başımı bir kez daha salladım. Aç, tereddütlü bakışlarla beni izlerken gözlerinin nasıl koyulaştığını görebiliyordum.

Dudaklarını yalayarak gülümsedi. "Seni buraya göndermek bir test değildi. Ama..." Bakışlarını dudaklarıma indirerek devam etti. "Aslında bu odaya bir yabancının senin için dans etmesi beklentisiyle geldin. Bu göz bandını taktın. Herhangi bir kadın buraya gelip bana ait bir şeye dokunabilirdi." Chloe beni süzerek başını eğdi. "Belki de bir ödülü hak etmişimdir."

Evet evet. "Tamam, kabul."

"Ve kurallara göre..." Chloe, duvardaki küçük levhayı gösterdi. Duvarda dansçılara şiddet gösteren adamların dışarı çıkarılıp Hoover Barajı'ndan aşağı atılacağı yazıyordu. "Bana özgürce dokunman hâlâ yasak."

Özgürce derken ne demek istediğini anlayamamıştım. Hâlâ altında, hareketsiz bir şekilde duruyordum. Ellerimi kalçalarına götürüp beni yönlendirmesi için bekledim. Bedenim kaskatı kesilmişti, istediği her şeyi yapmaya hazırdım. Tek bir sözüyle çamaşırını –zarar vermeden– odanın uzak bir köşesine atacak, pantolonumu bileklerime indirecektim.

Chloe ayağa kalkıp duvar ünitesine giderek şarkıyı tekrar başlattı.

Ben gerçekten şanslı bir heriftim. Dünyadaki en seksi kadına sahiptim. Dudaklarımı yalayarak Chloe'nin geri dönüşünü izledim.

Chloe tekrar üstüme çıkıp oturdu. "Külotumu çıkar."

Chloe'nin kalçalarındaki narin ipleri çekip yavaşça çıkardığım külotu bir köşeye bıraktım.

Chloe, "Şimdi," diye fısıldadı. "Elini ters bir şekilde kucağına koy ve beni becermek istediğin parmaklarını havaya kaldır."

Gözlerimi kırptırdım. "Ne?"

Chloe bir kahkaha attıktan sonra dudaklarını yalayarak yavaşça tekrarladı. "*Elini ters bir şekilde kucağına koy ve beni becermek istediğin parmaklarını* havaya kaldır."

Ciddi miydi? Gözlerimi Chloe'den ayırmadan elimi bacağıma götürdüm ve avuç içimi çevirip orta parmağımı havaya kaldırdım. "Al."

Chloe parmağıma bakıp kıkırdadı. "Güzel bir seçim. Ama en azından daha fazla parmak olabilir. Bana cinsel organının kalınlığında bir şey lazım."

"Gerçekten parmaklarımla mı yapacaksın? Cinsel organım yeterince hazır. Sen de biliyorsun ki ilk seçenek budur."

"Vegaslı bir dansçıdan kucak dansı bekliyordun." Chloe kaşlarını kaldırarak devam etti. "Alt tarafın beş dakika önce benimle ilgilenmiyordu bile."

Bir iç geçirip gözlerimi kapatarak üç parmağımı havaya kaldırdım.

"Çok cömertçe." Chloe fısıldayarak kalçasını kaldırdı ve sert parmaklarıma doğru yaklaştı.

"Böyle devam edersen harika bir eş olacaksın."

"Chloe..." İnleyerek gözlerimi açıp Chloe'nin yavaşça parmaklarımin üzerine oturuşunu izledim. Şimdiden ıslanmıştı. Vücuduna, incecik sütyenine ve koyu pantolonumun üzerindeki pürüzsüz kalçalarına baktım.

Chloe ellerimi boynuma dolayıp üzerimde hareket etmeye başladı. Vücudunu kaldırıp aşağı inerken kalçalarıyla daireler çiziyordu. Klitorisi, avucumun tam köşesine denk gelirken üzerimde tekrar tekrar gidip gelmeye devam etti. Altında, okşanmak için deliriyordum. Havada kokusunu alabiliyor, çıkardığı tüm küçük iniltileri işitebiliyordum. Göğüslerinin arası terden parlıyordu. Onu kendini tatmin ederken izlemeyi ne kadar çok sevdiğimi itiraf etmeliydim.

“Sen tam bir baş belasısın,” diye inledim. Kollarının omuzlarımın üzerinde yaptığı ağırlık hoşuma gidiyordu. Görüntüsü tüm vücudumu azdırıyordu. Biraz daha bu şekilde giderse, kalçalarını pantolonumdaki sertliğe sürtmeye devam ederse boşalacağımdan emindim. “Bu odadan sert bir şekilde çıkacağım.”

Chloe kalçasıyla daireler çizmeye devam ederek fısıldadı. “Umu- rumda değil.”

Yalnızca sesimin değil, küçük sutyeninin içindeki göğüs uçları- nın da sertleştiğini fark ettim. Ne kadar sertleştiğini biliyordu ve bu *oldukça* umurundaydı.

Chloe, parmaklarımı kıvrıp diğer elimi kalçalarına götürmemle inlemeye başladı. Başparmağımı klitorisine bastırıyor, onu izlerken kontrolümü kaybettiğimi hissediyordum. Vücudunun nasıl mahvoldu- ğunu, nasıl beklentiyle gerildiğini parmaklarımda hissedebiliyordum. Etrafımızda neler olduğu belli olmayan, yabancı bir odada bile, onu dakikalar içinde rahatlatabiliyordum. O gerçekten çelişkilerin kadınıydı. Cömert, baş belası, ağırbaşlı, mahcup... “Beni mahvediyorsun, Chloe...”

“Gelmek üzere olduğumu hissediyor musun?” Göz temasını hiç kesmemiştik, diğer elimi yana kaydırıp parmak uçlarımı kaburgalarının üzerine koyarak fısıldadım.

“Evet.”

“Bu seni hâlâ azdırıyor mu? Beni bu kadar hızlı boşaltabiliyor olmak seni azdırıyor mu?”

Başımı evet anlamında sallarken elimi yukarı, omzuna ve boynuna çıkardım. Boğazındaki parmaklarımda, gelirken atan tüm nabzını hissedebiliyordum. “Seni başka kimsenin bu kadar ıslatamayacağını bilmeyi seviyorum.”

Chloe'nin kahverengi gözleri arzuyla daha da koyulaştı. “Sanırım sana bu oyunu oynamamın sebebi beni her saniye istemene ihtiyaç duymam. Bana bunları sadece senin yapmana izin veririm.”

Sadece senin. Bu kelime göğsümü sıkıştırmış, içimde daha fazla tutamayacağım bir vahşiliğe sebep olmuştu. Dudakları benimkilere öyle yakındı ki nefesindeki tarçın kokusunu ve o yabancı parfümünü duyabiliyordum. Beni böyle aptal yerine koyması içimdeki benzine ateşler dökmüştü. Sert bir şekilde öne atıldım. Onun tadı için yanan aç dudaklarım sert ve cezalandırıcıydı. Chloe soluk alabilmek için kendini geri çekti. “Bağırmamı istiyor musun?”

“Tüm kulüp seni duysun istiyorum.”

Chloe ellerini ensesindeki saçlara götürdü ve bir an öyle kaldıktan sonra parmaklarımı iyice içine sokup avucumun üzerinde sertçe gidip gelmeye başladı.

“Ah, Tanrım...” Alt dudağını ısırılmış bir halde gidip gelirken boynunu tutup yalamaya ve ısırmaya başladım. Hızla atan kalp atışlarına âdeta *sahip* oluyordum.

Dudaklarımda atan nabzını hissedebiliyordum. Tüm inleyişlerini, tüm soluklarını, gelirken üzerimde nasıl gerildiğini hissedebiliyordum. Chloe vahşi bir çığlıkla ismimi söylerken sesi dilime ve boğazıma titreşimler gönderiyordu.

Vücudu benimkine yaslanmış, hareketsiz bir şekilde kaldığında iki elimi boynuna götürdüm. Başparmaklarımla nabzının attığı yerlere nazikçe bastırırken doğrularak alt dudağımı ağzına alıp hızlı, sert bir ısırık attı. Şaşırtıcı bir şekilde inledim. Bir an da olsa bu ısırığın pantolonuma boşalmama sebep olabileceğini düşündüm.

“Bu...” Chloe nefes nefese geri çekildi. “İnanılmazdı.”

Chloe, dikkatli bir şekilde elimin üzerinden çekilip titreyen bacaklarının üzerine kalktı. Göğüslerinin arasındaki ıslak teni öpmek için öne eğildikten sonra elini tutup cinsel organımın üzerine koydum.

“Gelirken çok güzel oluyorsun, Chloe. Beni nasıl sertleştirdiğine baksana.”

Chloe beni yavaşça okşadı.

Gözlerimi devirip yalvarmaya başladım. “Dizlerinin üzerine oturmanı istiyorum. Ağzına al.” Chloe korktuğum gibi elini çekip odanın köşesine, külotunu almaya gitti.

“Ne yapıyorsun?”

Chloe kalçalarındaki küçük, saten ipleri bağladıktan sonra duvardaki sabahlığı omuzlarının üzerinden geçirip gülümsedi. “İyi misin?”

Chloe’nin soğuk bakışlarına baktım. “Sen ciddi misin?”

Chloe yanıma gelip sol elimi ağzına götürdü ve çıplak yüzük parmağımı dişlerinin arasına alarak diliyle narince okşadı. Ardından parmağımı bırakıp göz kırparak fısıldadı. “Ciddiyim.”

Kollarım gerginlikten titriyor, cinsel organım kısa sürecek narin bir oral seks için çıldırıyordu. “O zaman hayır. İyi değilim, Chloe. Hiç iyi değilim.”

“Ben çok iyiyim.” Chloe şirin bir şekilde gülümsedi. “*Harika* hissediyorum. Sana bekârlığa veda partinde iyi eğlenceler dilerim.”

Duvara yaslanıp sabahlığını bağlayışını izledim. Tenim alev alev yanıyordu. Giyinirken beni izliyor olması, onu daha fazla istememe sebep oluyordu. Bu arzumu gizlemeye, iyiymiş gibi görünmeye çalışıyordum. Bağırmam, onu daha çok tatmin edecekti. Chloe tam bir fahişe gibi davrandığında soğukkanlı olmak her zaman işe yaramıştı. Ama kaşlarım yumuşadığında Chloe hafifçe güldü, bu onu hiç şaşırtmamıştı.

"Şimdi ne yapacaksın?" Nedense şu ana kadar bu odadan çıktığında ne yapacağını hiç düşünmemiştim. Uçağa binip eve mi dönecekti?

Chloe omzunu silkerek mırıldandı. "Bilmiyorum. Belki akşam yemeği yerim. Belki bir gösteriye..."

"Dur dur. Yoksa buraya biriyle mi geldin?"

Chloe bana bakıp dudaklarını yalayarak omzunu silkti.

"Sen ne yapıyorsun, Chloe? En azından bana nerede *kaldığını* söyle."

Chloe beni baştan ayağa süzdükten sonra bir an pantolonumun sert kısmına bakıp gülümsedi. "Otelde." Ardından doğrulup kaşlarını kaldırarak mırıldadı.

"Ah. Sevgililer Günü'nüz kutlu olsun, Bay Ryan."

Ve bunu söyledikten sonra kapıyı açıp hızla koridora çıktı.

İkinci Bölüm

Max Stella

Bennett Ryan, tüm yediklerini masaya çıkaracak gibiydi.

“Beni pas geçin. Kucak dansı benlik bir şey değil.”

Ağabeyi Henry korku içinde öne doğru eğildi. “Yabancı ve oldukça seksi bir kadının kucak dansı yapması nasıl senlik bir şey olmaz? Yoksa fazla tatlı bir adam mısın?”

Bennett bahaneler mırıldanıyordu. Onu tam olarak suçlayamıyordum çünkü ben de cinsel organımın üzerinde yabancı birini istemezdim. Ama onu arka odada bekleyen şeyden habersizdi. Gecenin doğru bir şekilde devam edebilmesi için o lanet koltuktan kalkıp özel odaya gitmesini sağlamak zorundaydım.

Elimi özel odanın koridorunda bekleyen Johnny’ye doğru sallayarak, “Saçmalık,” dedim. “Bu senin son bekâr gecen. Kucak dansı olmazsa olmaz.”

Johnny çenesini onaylar şekilde kaldırıp güvenlikle konuşmasını bitirdikten sonra sakın bir şekilde odaya yöneldi. Sabrım her saniye tükeniyordu. Johnny'nin odaya ne kadar geç giderse Ben'in gidip dönmesi o kadar uzayacak, kadını ben o kadar çok bekleyecekti.

Johnny nihayet önümde dikilerek bilmiş bir edayla gülümsedi. "Selam Max. Sana nasıl yardımcı olabilirim?"

"Sanırım festival için hazırız."

Johnny tek elini cebine sokarak başını olumlu anlamda salladı. "Chloe, Neptün'de. Mavi koridorun hemen aşağısında, sahnenin solunda."

Başımı sallayarak bekledim. Daha fazla bilgi vermediğini fark ettiğimde birden lafa atıldım. "Ya Sara?"

"O Yeşil Oda'da. Siyah koridorun aşağısında. Sahnenin sağındaki." Johnny hafifçe yaklaşarak ekledi. "Arzu ettiği şekilde pozisyon verildi."

Birden duraksadım. İçgüdüyle yumruk halini alan elimi saklamak için elimi cebime sokmuştum. "Senden onu *pozisyona* sokmanı mı istedi?" Bu da *ne demek* oluyordu?

"Sadece orasına burasına küçük kurdeleler ekledik." Johnny, suratında küçük bir gülümsemeyle beni izliyordu, verdiğim reaksiyondan nasıl keyif aldığı belliydi.

Karanlık odada etrafa, dört bir yana saçılmış müşterilere baktım. Kimi deri siyah koltuklara oturmuş, kimi pürüzsüz kapkara granit bara yaslanmıştı. Sımsıkı sıktığım dişlerim yüzünden çenemin bir nabız gibi attığını hissedebiliyordum, suratımda bana hiç aşina olmayan bir sertlik belirmiş olmalıydı.

Çelişkiler yaşıyordum. İçimde merak duygusu uyanmıştı ancak Johnny'nin neler gördüğünü, kadınının *nerelerine* dokunduğunu bilmem gerekiyordu. Sara, Red Moon'da ne zaman bağlı olsa, onu hep ben bağlamıştım.

"Yani ona dokunmana izin mi verdi?"

Johnny suratında genişleyen gülümsemesiyle bana bakıp topuklarının üzerinde döndü. "Evet."

Öfkem karşısında zerre irkilmemişti. Ne kadar minnettar olduğumu bilerek beni kıskançlık krizlerine sürüklüyordu. Öfkeme rağmen Johnny son dokuz ayda bizim için çok şey yapmıştı. Bu gece benim için yaptığının basit bir iyilik olmadığını biliyordum. Bu kalabalık kulüpte Chloe ve Sara'ya çok değerli odalar temin etmesi kolay bir şey değildi.

Gülümseyerek Johnny'ye baktım. "Tamam o zaman. Teşekkürler, dostum."

Johnny omzumu okşayıp omzumun üzerinden arkamdaki birine başını sallayarak mırıldandı. "İyi eğlenceler, Max. Yeşil Oda'daki gösteri başlayana kadar bir saatin var." Ve arkasını dönüp benim Sara'yı *kurdeleler* içinde bulacağım siyah koridora yöneldi.

Göğsümde korkunç bir coşku hissediyordum. Göğsüm, ragbi maçı başlangıçlarındaki gibi sıkışıyordu. Ama bu seferki duygu daha da içimde, *her yerimdeydi*. Göğüs kafesimden uzuvlarıma uzanıyor, parmak uçlarımda sıcak nabızlar atıyordu. Bir an önce Sara'ya kavuşmam, Vegas'ta yapmak için yalvardığı şeyleri yapmam gerekiyordu.

Sara'ya Bennett'e bekârlığa veda partisi yapabileceğimiz tek hafta sonunun Sevgililer Günü olduğunu söylediğimde ilk

tepkisi gülüp Sevgililer Günü'nden nefret ettiğini hatırlatmak olmuştı. Andy'nin bugünleri hep mahvettiğini ve içten içe o güne dair hiçbir şey yapmak istemediğini söylemişti. Neredeyse her gece yatağında ilişkimizi kutlardık. Buna ek olarak her çarşamba gecesi Red Moon'daki odamızda buluşuyorduk. Tüm bunlarla kıyaslandığında Sevgililer Günü sadece takvimde işaretli bir gündü.

Sara'nın ikinci tepkisi ise bir adım öne gelip ellerini göğsüme koyarak kendisinin de gelip gelemeyeceğini sormak olmuştı.

“Söz veriyorum partiyi bozmayacağım.” Fısıldarken belirsizlik ve şehvet dolu gözlerini kocaman açmıştı. “Bekârlığa veda partisi planlandığı gibi gidebilir; sadece bir kez Black Heart'ta oyun oynamak istiyorum.”

Daha yanıt bile veremedi kendimi onu öperken bulmuştum. Onu öpmek için eğildiğimde ellerini saçlarıma geçirdi ve dudaklarım ansızın göğüslerine indi. Öpücüğün sonu mutfak tezgâhında sert ve hızlı bir seksle sonuçlanmıştı. Sonrasında bedenimi üzerine bastırmış bir halde, ıslak boynunda soluklanıyordum. “Tamam, Vegas'a gelebilirsin.”

Kendimi sakinleştirerek yerime oturdum, içkimi alırken Bennett'in dikkatinin üzerimde olduğunu fark ettim.

“Ne konuştunuz?” Bennett, siyah perdenin arkasında kaybolan Johnny'yi izliyordu.

“Senin için hazırlanan odayı,” diye yanıtladım.

“Benim için mi?” Bennett, direkt karşı gelerek bir elini göğsüne koydu. “Tekrar söylüyorum, Max. Beni pas geçin.”

İnleyerek şüpheli bir ifadeyle ona baktım. “Saçmalıyorsun.”

“Sen ciddisin.”

Kısa bir süre daha tartıştıktan sonra Bennett’in pes ettiğini fark ettim. Yüzü kararlı bir hal alırken tereddütlü bir şekilde votkasından yudumladı.

“Lanet olsun.” Bennett bardağını bırakıp koltuğundan kalkarak kararlı bir şekilde koridorun aşağısına yürüdü. Aynı hızla koltuğumdan fırlamamak için zor duruyordum. Sara’nın ismi kalp atışlarımda yankılanıyordu. Onu çok seviyordum, bunun benim bekârlığa veda partim olmaması şaşırtıcıydı. Evlilik teklifinin eşiğinden çok kez dönmüş, tüm girişimlerim absürt bir şekilde sonuçlanmıştı. Bir şekilde gerçekleri yüzümden okuyabildiğini biliyordum. Tam hafta sonu benimle gelmesini, benimle evlenmesini, yanıma taşınmasını isteyecekken birden fikir değiştiriyordum. Bir keresinde ne demek istediğimi sormuştu, bense “*Biz evlenene kadar bütün hissetmeyeceğim,*” cümlesini sarf edemeyeceğim kadar güzel göründüğünü söylemiştim.

Kendime sık sık daha altı ay olduğunu hatırlatmak zorunda kalıyordum. Hatta ilk buluşmalarımız sayılırsa dokuz ay olmuştu. Sara, evlilikle ilgili konularda hep çekingendi. Kendi dairesinde kalıyordu ama doğrusunu söylemek gerekirse neden rahatsız olduğunu bilmiyordum. Sevgili olduktan bir-iki ay sonra iki farklı evde vakit geçirmeye başlamıştık. Ancak benim evim daha genişti, mobilyalarım daha güzeldi ve yatak odamın ışığı fotoğraf için daha iyiydi. Sara çok geçmeden haftanın her gecesi yatağıma girmeye başladı. Sonsuza kadar benim olabilirdi ama... Kendime acele etmememiz gerektiğini hatırlatmak zorundaydım.

Bennett gittikten sonra uygun gördüğüm vakitte içkimi masaya koyup Will ve Henry'ye baktım.

"Beyler, kucağımda mükemmel bir Vegas kuşunun oynaması için koridorun aşağısına gidiyorum." Will ve Henry gözlerini sahnedeki dansçıdan alamıyordu, gitme vaktinin geldiğine emindim. Arkamdan, hangi koridora gittiğime bakmayacaklardı.

Sahnenin solundaki koridorda gezegen isimleri verilmiş özel odalar vardı. Çoğu Bennett'in şu an yaptırdığı gibi, kucak dansı içindi. Bence bu gece bu odalarda ilginç olan tek şey kucak dansını Chloe'nin yapıyor olmasıydı. Ancak sahnenin sağındaki, sadece renk isimleri verilmiş odalar çok farklı amaçlar içindi. Bu odalara, belirli kulüp çalışanları ya da seçkin müşteriler hariç kimse giremiyordu. Perdesiz bölge, seks izlemek için para ödeyen müşteriler içindi. Aynı New York'taki Red Moon, Vegas'taki Black Heart gibi zengin, izlemeyi seven grup burada da vardı.

Ayağa kalkarken beklediğim gibi arkadaşlarımdan hiçbiri bana bakmadı. Sahnenin yanındaki rahat, deri koltuklarda oturan grubun etrafından dolanıp önce odanın arka tarafına, sonra uzaktaki duvara yöneldim. Bakmıyor olsalar da özel koridora kestirmeden giderek dikkatlerini çekmemeye çalışmıştım.

Duvar boyunca öne doğru yürüdüm; benim boylarımda siyah maskeli, küpeli bir adam beni karşıladı. Adam başını sallayarak ağır, ipek bir perdeyi kopçasından çıkararak kalın, kadife perdenin arkasına geçmeme izin verdi.

Artık giriş iznim vardı. Ryan kardeşler ne kadar etkileyici ve tatlı dilli olsa da suç ortaklarımın hiçbirinin buraya girmesine izin yoktu. Johnny'ye, kimsenin benle Sara'nın olduğu yere gelmemesi için söz verdirmiştim.

Sara'yla çok defa Red Moon'a gitmiştim. Bu yüzden diğer odaları görüp içeride ne olduğuna bakmama gerek yoktu.

Kırmızı Oda'da çıplak bir kadın bir adam tarafından kırbaçlanıyorken, diğer bir adam kadının göğüslerinin arasına sıcak mum döküyordu.

Beyaz Oda'da, bir adamın bileği masada bacaklarını açmış bir kadının içinde kaybolmuştu.

Pembe Oda'da, aynı adamla sevişen üç kadın gördüm.

Kalın halı, adım seslerimi bastırıyordu. Burada Red Moon'un aksine, odalara bakan pencereler daha küçüktü. Ama daha fazla pencere vardı. Ve her birinden farklı bir şey izlendiği hissi veriyordu, aynı sahneye farklı açılardan bakış imkânı sunuyordu – tipik röntgenci heyecanı. Son birkaç ayda çok şey öğrenmiştim; gösteri yapan kadınlar –fetişleri çıldırtan, cesaretli kadınlardı– şehvet ve seksilik harici çok az şey sergiliyordu. Johnny'ye göre bu iyi bir şeydi, çoğu müşteri televizyonda ve yatak odalarında göremedikleri abartılı seks hareketlerini görmek istiyordu.

Ama çarşamba günleri Red Moon'a beni ve Sara'yı izlemeye gelen birkaç kişi vardı. Buradaki gecelerimiz iş, arkadaş ya da aile gibi tüm zorunlulukların ötesindeydi. Red Moon, ikimizin de ihtiyaç duyduğu şeyleri ifade etmemize izin veriyordu. Geçen aylarda ortak tüm teşhirci fetişlerimizi benimsemiş, yatakta saatlerce bunlar üzerine konuşmuştuk.

Odaya vardığımda odamızı izleyen kimse yoktu, ben de kimseye fark ettirmeden içeri sızdım. Yeşil odanın kapısı tahmin ettiğim gibi kilitli değildi. Johnny'nin kulübünde ben hariç hiçbir müşteri kapıları açma girişiminde bulunmaya cesaret edemezdi.

Girdiğim oda tıpkı diğerleri gibi küçüktü. İçeride sade metal bir sandalye ve masadan başka hiçbir eşya yoktu. Boş dekor dikkatimin her bir zerresini –ve koridordan bizi izleyenlerin dikkatini– masanın önünde eğilen kadına vereceği anlamına geliyordu.

Sara'nın gözleri bağlıydı. Mükemmel kalçasını tüm kıvrımlarıyla havaya doğru kaldırmıştı. Omurgası düz ve rahat görünüyordu. Kapı arkamdan kapandığında alt dudağını ısırды. O an vücudunun irkildiğini hissedebiliyordum.

“Benim, Çiçek.”

Aslında bunu söylememe gerek yoktu. Duruşundan benim geldiğimi bildiğini biliyordum. Ama yine de emin olmasını istedim. Sara tam anlamıyla rahatlamış görünüyordu. Başını yana çevirip yanağını masaya dayadı. Bir an durup vücudunu süzdüm.

Masanın bacaklarına bağlı ayak bilekleri sayesinde içine istediğim şekilde girebilecektim. Beli iyice bükülmüş, elleri Johnny'nin bahsettiği gibi kurdeleyle gevşek bir şekilde arkasından bağlanmıştı. Teni pürüzsüzdü. Islak ağzını hafifçe aralamıştı. Vücudunu bir kez daha süzerken dikkatimi nereye verdiğimi hissetmiş gibi kalçasını biraz daha havaya kaldırdı.

Sara'ya doğru gidip avucumu omuzlarına bastırdım. Sara, hafifçe doğrularak zevkle inlerken elim omurgasından aşağı, belinin kıvrımına indi.

“Çok güzelsin, sevgilim.”

“Ellerin soğuk,” diye fısıldadı. “Çok güzel bir his.”

Aslında sıcak olan teniydi. Ne zaman geleceğimi ve benden önce kimin geleceğini bilmediği için heyecanlanıp kızardığını fark etmiştim. Bir parmağımı kalçasının aşağısına kaydırarak ıslaklığına soktum. Şimdiden sırılsıklamdı. Cinsel organım onu gördükçe sertleşiyordu. Cazibesini parmaklarımda hissetmem yetmişti. İki parmağımı içine soktuğumda masada irkildi. Johnny'nin onu çok sıkı bağlamadığını o an fark ettim.

Sara, Johnny'yle geçen ağustos bir gündüz vakti, bana geldikten çok kısa bir süre sonra tanışmıştı. Johnny'nin kulübündeki ilk gecenin ardından, onunla hızlıca tanışmış olmalarına rağmen tüm dünyadan sıyrılıp onunla zaman geçirmek istiyordu. Yaptığımız şeyin arkasında Johnny'nin olduğunu bildiğinde çok daha rahat hissettiğini söylemişti. Johnny'yle Brooklyn'de küçük bir kahve dükkânında buluşmuştuk. Johnny, Sara'nın ona sarılıp yanağından öperek bizim için yaptığı her şeye teşekkür ediş şekline –hepimiz gibi– bayılmıştı.

Birbirlerine çok uygunlardı. Johnny, Sara'yı gördüğü ilk andan beri anlıyordu. Oysa onu anlayan tek kişinin ben olduğumu sanmıştım. Sara için deli oluyor, onu çok koruyordu. Sara'nın –tıpkı bu akşam gibi– ona dokunmasına

izin verdiği tek adam oydu. Sara ona en az bana güvendiği kadar güveniyordu.

Sara'nın beyaz kıvrımlarına, el ve ayak bileklerindeki kırmızı kurdelelere, omurgasındaki kuvvetli, düz çizgiye baktım. Göğsüm öyle derinden sıkışıyordu ki konuşmaya çalıştığımda sesim boğuk çıktı. "Ne kadardır buradasın?"

Sara omzunu hafifçe silkti. "Johnny beni on dakika önce bıraktı. Hemen geleceğini söyledi."

Eğilip omzunu öperek başımı salladım. "İşte geldim."

"Ah, geldin."

"Beklemek zor mu oldu?"

Sara cevap vermeden önce dudaklarını yaladı. "Hayır."

"Yan odada birkaç kişi var." Sara'nın sırtını öperek devam ettim. "Odanın önünden geçerken seni bir başına beni beklerken görmüşlerdir."

Sara sert bir nefes vererek irkildi.

"Bunu bildiğini biliyorum. Bunu çok *sevdiğini* de."

Sara başını evet anlamında salladı.

"Seni ne kadar sevdiğimi biliyor musun?"

Sara başını yine sallarken boynundan sırtına tüm teni kızarmaya başlamıştı. Birilerinin bizi sevişirken izlediğini bilmek Sara'yı her şeyden çok delirtiyordu. Her zaman böyle bağlı olmazdı. Bazen baskın olan o olur, üstüme çıkıp içine, bazen de ağzına alırdı. Böyle zamanlarda yüzümü izlemeyi seviyordu. Beni eriyip bitirdiğine inanmak güçmüş gibi, tüm tepkilerimi izlerdi.

Ama bazen –Johnny’nin kulübündeki birkaç gece– gözlerinin bağlanmasını istemişti. Onu görüp hissettiğimde ve becerdiğimde nasıl göründüğümü hayal etmek istiyordu.

Ona doğru uzanıp bileklerindeki kurdeleleri çözerken bir hediye paketi açar gibi hissediyordum. Sara elleri serbest kaldığında kollarını kaldırıp ellerini masanın iki ucuna dayadı.

“Sana bunu söyleyeceğimi biliyor muydun?”

Sara omzunun üzerinden dönüp gülümsedi ama gözündeki bant yüzünden beni göremiyordu. “Sezdim.”

Ve ikimiz de aynı sesi duyduk. Koridorda bir şangırtı koptu. Biri, elindeki içki tepsisini yere düşürmüş olmalıydı. Bizi ne kadar süredir izlediklerini bilmiyorduk. Red Moon’un odalarından ses geçmezdi, ses yalıtımı olmasa da duvarlar çok kalındı.

Sara önümde irkilerek sırtını kamburlaştırdı.

“Belli ki kapıdakiler içki alacak kadar uzun süre kalmayı planlamış.” Ellerimi masa ve vücudunun arasına sokup avuç içlerimle göğüslerini kavradım. “Güzel kadın.” Sara’nın omzunu, boynunu ve sırtını öperken ellerim ön tarafta aşağı doğru kaydı. Tenini ne kadar yalasam da doyamıyordum.

“Harikasın.” Fısıldayarak metal sandalyeyi oturacak kadar yakınımaya çektikten sonra oturup dişlerimi kalçasının kıvrımına geçirdim. “Bu küçük tat için vaktimiz olduğunu düşün.” Ellerimi kalçalarına götürüp bacaklarını ikiye ayırarak sıcak, tatlı klitorisini öpmek için eğildim.

“Max.” Sara bu tek heceyi oldukça gergin bir ses tonuyla söylemişti.

“Hımm?” Gözlerimi kapatıp bir kez daha Sara’nın tadına baktım. “Burası mükemmel.” İçine gireceğim yeri öpüyordum. “Tam *burası*.”

“Lütfen. Hadi.” Avuçlarımdaki kalçalar tir tir titriyordu.

“Ağzıma gelmek istemiyor musun?” Çoktan doğrulmuş kemerimi çözüyordum.

“Çok vaktimiz olmadığını biliyorum. Sen gitmek zorunda kalmadan seni içimde hissetmek istiyorum.”

Çamaşırımı bileklerime indirdim, cinsel organımı klistorisinde gezdirerek onu deli ediyordum.

“Başlamadan önce fikrini öğrenmem lazım.”

Sara inleyerek vücudunu benimkine bastırdı. “Nereye sokacağını mı soracaksın?”

Gülerek eğilip sırtını öptüm. “Hayır, seni yaramaz kız. Bunun için çok hızlı olacak.”

Sara beklerken dudaklarını yaladı.

Tam içine girmek üzereyken, “Prezervatif kullanmasam olur mu? Ama cebimde var.”

Sara’nın soluğu kesilmişti. “Kullanma.”

Sıkışan göğsümle Sara’ya baktım. Bu anı biraz daha yaşamak istiyordum. Sara çıplak bir halde masaya bağlı bir şekilde beni bekliyordu. Tanrım, çok seksiydi. Evdeyken hiç prezervatif kullanmazdık ama kulüpte, önünde koca bir gece varken durum farklıydı.

Sara’yı öne doğru yatırıp yavaşça içine girdim. Benim için gerilen her bir santimetresini hissedebiliyordum. Sara, bir çılgılık atarak daha derine girebilmem için kalçasını kaldırdı.

Bu pozisyondayken –boy farkımız vardı– omurgası boyunca ilerleyebiliyor, tam kulağına konuşabiliyordum. “Emin misin?”

“Eminim.”

“Prezervatif olmadan içine girdim, Çiçek. İçine *gelirsem* bu içkici herifler senin bana ait olduğunu anlayacak.”

Sara inledi, masanın ucundaki parmakları kıvrılıyordu. “Sonra?”

“Ben gittiğimde spermelerim içinde kalacak. İstedğin bu mu?”

“İçimde olduğunu bileceksin.” Sara fısıldarken bana ayak uydurmak için gidip geliyordu. “*İstedğim* bu. Gidip çocuklarla otururken, akşam yemeği yerken seni hâlâ içimde hissettiğimi bileceksin.”

“Çok haklısın.” Elimi kalçalarına götürüp parmaklarımı vajinası boyunca gezdirdim.

Onu deli edercesine yavaşça beceriyor, ıslaklığıyla birlikte nasıl yok olduğumu izliyordum. Ama bu gece benim, küçük özel hayal dünyamda kilitli kalacaktı. Bu zevki yaşayacak saatlerim yoktu. Bu hızlı bir zevk olacaktı, onu yavaş yavaş tadacak zevki çok sonra elde edecektim.

Geri çekilip sertçe içine girdiğimde Sara inledi. Öyle sert bir ritme kavuşmuştuk ki masa zeminde gıcırıyor, menteşeler inliyordu. Sara o kusursuz kalçasını havaya kaldırmıştı, ben ileri gittikçe o da kendini geri bastırıyordu.

Sara sessiz bir iniltiyle fısıldadı. “Max ben boşalmak üzereyim.”

Parmaklarımı klitorisinin etrafında gezdirip daha sert ve hızlı bastırmaya başladım. Bu kadının vücudunu kendi

vücudum kadar tanıyordum. Nasıl sert ve hızlı yapmam gerektiğini biliyordum. Adını söylememi ne kadar sevdiğini de.

“Çiçek,” diye inledim. “Erkekliğimin üzerine boşalmana bayılıyorum.”

Sara boynunu büküp başının arkasını boynuma dayayarak zayıf bir şekilde inledi. “Devam et. Devam et.”

“Seni çok seviyorum, Sara.”

Bu işe yaramıştı. Sara parmaklarını masanın köşelerine öyle sert geçirmişti ki eklem yerleri beyazlamıştı. Orgazmını hissedebiliyordum, sıcak küçük sesiyle aynı ritimde dışarı savrulmuştu.

Dudaklarımı hemen kulağının altına bastırarak, “Ne hissediyorsun?” diye sordum. “Güç? Kontrol? Gözlerin kapalı, bir masaya bağlısın. Kendimi sende *kaybettim*. Öyle kaybettim ki nefes bile alamıyorum.”

Sara masaya yıkılmış bir halde ağır ağır soluk verdi. “Aşk.”

Sırtımdan karnıma yükselen bir hazla kalçalarımı hızlandırdım. “Aşk? Metal bir masaya bağlısın. Hiç tanımadığın insanların önünde orgazm oldun ve hissettiğin şey aşk mı? Sen de benim gibi kendini kaybetmiş olmalısın.”

Sara başını çevirip dudaklarımı yaladı. Ağzını ve dilini dudaklarıma yapıştırıp ağzımın içine inlediğinde daha fazla dayanamadım. Ritmimi kaybetmiştim. Bacaklarım kalçalarına çarparken ateş içinde yanıyordum. Ta ki tüm vücudum gerilip birden rahatlayana kadar.

Olduğum yerde kalmış, sersemlemiştim. Orgazm olduktan sonra yavaşlayan ağır öpücüklerinin tadını çıkarıyordum. Oda yok olmuş, kulağa ne kadar klişe gelirse gelsin

zaman durmuştu. Bu geceyle ilgili her şey onun vücuduyla ve dudaklarıyla ilgili oluvermişti. Öpüşürken Sara gözlerini açıp benimkilere baktı. Yavaşça içinden çıkıp yumuşak, aç dudaklarının benimkilerle buluşmasına izin verdim. Ağzının şeklinden zevk alıyordum. İki parmağımı cinsel organında gezdirirken altımda kıvrınması hoşuma gidiyordu. İki parmağımı içine doğru bastırdım. Nasıl sıcak olduğunu, ona verdiğim zevkin kalıntılarını hissedebiliyordum.

Parmaklarımı biraz daha içine sokarak, “Seni yaramaz kız,” diye fısıldadım.

Parmaklarımı geri çekerken vücudu gitmeme izin vermek istemiyor gibiydi. Gülümsedim. Ama kalkıp doğrulması gerekiyordu, böylece ben de geceme devam edebilecektim.

Ayağa kalkıp pantolonumu giydikten sonra eğilip Sara’nın bacaklarını çözdüm. Sara doğrulup masaya oturduktan sonra beni gömleğimden çekerek bacaklarının arasına aldı.

“Şimdi ne yapacaksınız?” Ellerini göğsümde gezdiriyordu.

“Herhalde akşam yemeği yeriz.” Odanın köşesindeki sabahlığı almak için uzaklaştım. İnsanların onu izlemesine artık izin veremezdim. “Peki sen?”

Sara omzunu silkerek, “Yemek,” diye yanıtladı. “Sonrasından emin değilim.” Başını kaldırdı ve yaramaz bir şekilde gülümsedi. “Belki başka kulübe gideriz.”

Gülerek, “Ya sonra?” diye sordum. “Mayolu erkeklerin yüzüne bakarak kendini okşamasını mı izleyeceksin? Hayır, Çiçek.”

Sara’nın gözleri küçük bir meydan okumayla büyüdü. “Sen git eğlencene bak. Ben de kendi eğlenceme bakacağım.”

Yüzümde gülümsemeyle eğilip Sara'yı öptüm. Sara ellerini yüzümde gezdirip saçlarımı ve ensemini okşayarak ağzımın içine doğru fısıldadı. "Beni saatlerce becerebilecekmışsin gibi hissettim." Kendimi neredeyse kaybedecektim. Sara çok nadir küfredirdi ama ettiğinde bu beni her defasında sertleştirirdi. "Seni bu gece ne kadar istediğimi fark etmek beni biraz yaraladı."

İnleyerek yüzümü boynuna bastırdım.

Sara, "Biliyorum," diye mırıldandı. "Biliyorum." Sonra ellerini göğsüme bastırdı ve gerileyen bedenimle birlikte kalktı. "Eminim Chloe hazırdır. Gitmeliyiz."

Sara'yla birlikte girdiğim kapıdan çıktık. Burası odadan çıkmak için tek yoldu. Red Moon'da farklı bir çıkış olmasını tercih ederdim. Dışarıda insanlar olduğunu bilmekle, onları görme ihtimalinizin olması aynı şey değildi.

Şansımıza dışarıda her kim varsa biz çıkmadan gitmişti. Bunun sebebi muhtemelen Sara'ya sabahlığını giydirmiş olmamdı. Koridorun aşağısına geçip diğer müşterilerin arkasından sıvıştığımızda kendi kendime merak etmeden duramıyordum. *Bizi görmüşler miydi?*

Üçüncü Bölüm

Bennett Ryan

Mükemmel mi hissetmeliydim, yoksa uzun zaman önce hissettiğimden daha öfkeli ya da hayal kırıklığına uğramış mı olmalıyım? Daha üç dakika önce havalı bir seks kulübünün arka odasında nişanlımla sevişmişim. Lanet olası Chloe. Beni bu şekilde bırakması, Sevgililer Günü'nde Vegas'ta olduğum için bir ceza gibiydi. Ancak nişanlımı biraz olsun tanıyorsam –pazarlama dünyasındaki rollerimiz ne olursa olsun– bu yapay romantik tatili saçma bulurdu.

Belli ki bu küçük oyunu oynamaya fırsat bulmuş, beni en sevdiği durumda bırakmıştı: hayal kırıklığına uğramış ve öfkeli... Ve lanet olası Max. Chloe'nin beni böyle kızdıracağını biliyor muydu? Eğer biliyorsa... Bu çok adice bir davranıştı. Ya gerçekten onun kıcını tekmeleyecektim ya da içkisine uyku ilacı atıp yüzüne kalıcı kalemle, "*Ben bir şerefsizim*" yazacaktım.

Ama intikamım beklemek zorundaydı. Döndüğümde Max gitmişti. Henry ile Will içki ve kadınlar yüzünden etrafa boş boş bakar olmuşlardı.

“Her şey yolunda mı?” Koltuğuma oturup artık pek dolu olmadığını tahmin ettiğim bardağı alarak sormuştum bunu. Ama hayır. İçkim tazeydi, tabağım da yenilenmişti. Odanın ucundan Gia’nın bana baktığını görüp bardağımı ona doğru kaldırdım. Kapıların ardındaki gizemli köşelere ve kuşkulu seks aktivitelerine rağmen çalışanlar işlerini yapmaya devam ediyordu. Gia gülümseyerek başını salladıktan sonra barın arkasında gözden kayboldu. Gia’nın üstündeki her şeyi çıkardığını ve masalara tamamen çıplak bir şekilde servis yaptığını fark etmeden edememiştim.

Bunun onun için hoş bir deneyim olmasını umuyordum. Benim içinse tekrarlayan kâbuslarımdan biriydi.

“Dansçı nasıldı?” Henry gözlerini hâlâ sahneden alamıyordu. Koltuğunu ateşe versem alevler saçlarını yakıp görüş açısını bozana kadar fark etmeyebilirdi.

Henry’yi inceleyerek Chloe’nin sürprizini bilip bilmediğini anlamaya çalıştım. Ama bilmiş bir şekilde gülümsemediği gibi yanıtlarla ilgileniyor gibi de görünmüyordu. Will de yüzünde boş bir merakla bakmakla yetinmişti.

“İyiydi.”

Will, “Hızlı bitti,” diye yanıtladı.

Sırıttım. Evet, hızlı bitmişti. İçimden, *keşke biri Chloe’nin küçük oyununu bilseydi*, diye düşündüm; en azından gülüp bir çak yapabilirdik.

Henry, “Burada harika kadınlar var,” diye mırıldandı. “Tüm gece onları izleyebilirim.”

Will saatini kontrol ederek gerindi. “Ama açlıktan ölüyorum. Akşam yemeği rezervasyonumuz yok mu? Saat on olmak üzere.”

“Brit nerede?” Büyük odada tekrar gözlerimi gezdirdim. Tüm köşeleri ve barı kontrol etmeden onu bulmak imkânsızdı.

Will omzunu silkerek viskisini bitirdi. "Bilmiyorum."

"Senin hemen arkandan kayboldu."

O an her şeyi anlamıştım. Sara da buradaydı. Burada yalnız olup olmadığını sorduğumda Chloe yanıt vermemişti ama buraya sadece bunun için gelmiş olacağını hiç sanmıyordum. Otel odasına dönüp tüm gece köpük banyosu yapmayı planlamıyorsa kesinlikle başka planları vardı. Ben Chloe ile bir oda tutabiliyorsam, Max de kız arkadaşıyla vakit geçirecek bir yer bulmuş olabilirdi.

Bir içki ve birkaç şarkı sonra Max masaya dönüp arkamızdan yaklaştı. Geldiğini bile görmemiştim.

Arkama vurarak, "Beyler!" diye bağırdı. "Çıplak göğüslerle eğleniyor muyuz?"

Hepimiz farklı tonlarda mırıldandık. "*Harika*." Max, ne kadar rahatlamış olduğunu ifade eden bir kahkahayla kendini yanımdaki koltuğa attı.

"Dans nasıldı, Ben?" Max göz kırpıp sözüne devam etti. "O kadar da kötü değildi, değil mi?"

Max'in sarhoş gülümsemesine bakarak omzumu silktim. Ben ne kadar gerginsem o da o kadar rahat görünüyordu. "Biriyle yattın değil mi, şerefsiz herif?"

Max gözlerini kocaman açarak yaklaştı. "Sen yatmadın mı?"

Başımı iki yana sallayıp, "Hayır," diye fısıldadığımda Max bir kahkaha attı. "Kendi işini görüp *gitti*."

Max kısık sesli bir ıslık çalıp iç geçirdi. "Sanırım ancak eve dönünce arayı kapatmaya çalışıp ondan bunun intikamını alacaksın."

Ciddi miydi? Böyle bir şey yaptıktan sonra gecenin geri kalanı boyunca –belki hafta sonu– Chloe'yi rahat bırakmamı mı bekliyordu?

Sessiz bir şekilde, "Nereye gidiyorlar?" diye sordum.

Max omzunu silkerek tabağımdan aldığı *blini*'nin üzerine biraz havyar sürdü. "Bilmiyorum. Ama sanırım sabah dönüyorlar."

"Nerede kalıyorlar?"

"Bilmiyorum. Her şeyi Sara ayarladı." Max bu konuyla benden daha az ilgileniyor gibi görünüyordu. Elbette öyleydi. Ben Chloe'nin elimle mastürbasyon yapışını izlerken o arka odada sevgilisiyle sevişmişti.

Chloe ve Sara'nın kahkahalar eşliğinde kol kola çıktığı siyah koridora baktım. Max dikkatini, baktığım yere vererek derin bir nefes aldı. "Tanrım. Çok güzeller."

"Nereye gittiklerini merak ediyorum," diye mırıldandım.

Max aklımı okur gibi başımı sallayarak omzumun arkasına baktı. "Önümüzde planladığımız koca bir gece var, dostum."

"Biliyorum."

"Onlar da kendi keyiflerine bakacak."

"Onu da biliyorum."

Max onu izleyen Sara'ya bakarak öylece kalakaldı. Sara ağır, yalvaran gözlerle ona bir şeyler der gibiydi. Hemen arkasında Chloe karıştırdığı çantasından kafasını kaldırıp beni gördü. Aralı dudaklarıyla, eli hızla göğsüne gitti. Gözlerindeki telaşı görebiliyordum. Bu, suçluluk duygusu da olabilirdi. "İyi misin?"

Küçük oyunundan sonra biraz olsun suçluluk duygusu hissedebiliyorsa bu beni mutlu etmişti. Hafifçe gülümsedim. "Hayır."

Ama günahkâr gülümsemesinde, suçluluk duygusu yok olup gitmişti. Bana öpücük gönderip Sara'nın kolunu çekiştirdi ve Max'le birlikte, girdiğimiz ağır, çelik kapılardan çıkışlarını izledik.

Max, "Lanet olsun," diye fısıldadı. "Biz çok şanslı herifleriz."

İç çekerek, "Evet," dedim.

Başımı kaldırdığımda Max'in gözleriyle karşılaştım. Bu geceyi planladığını ve tüm yapacaklarımızın önceden belirlenmiş olduğunu biliyordum. Ama daha cuma gecesindeydik ve salıya kadar buradaydık. Bir saatliğine ortadan kaybolmam sorun olur muydu?

Max öne doğru eğilip kolumdan tuttuğunda gülmeye başladım. "Düşünme bile, Bennett."

Kulübün loş, mağaramsı atmosferinden sonra dışarı çıktığımda gözlerim kamaştı. Koyu gökyüzünde uzun oteller yükseliyordu. Kumarhanelerin led ışıkları ve neon tabelaları uzaktan bile görünüyordu. *Tanrım*, çok gürültülüydü. Binanın önünde şoförümüzü beklerken trafiğin gürültüsü bize kadar geliyordu. Biz oradan ayrılmadan önce, caddenin karşısında duran arabalardan insanlar inip duruyordu. Çeşitli tip ve boylarda insanlar geçiyor, uzakta kornalar yankılanıyordu. Birkaç blok ötede sirenler acı acı bağıırıyordu.

Büyük kumarhanelerin ışıltısı ve ihtişamından uzakta, burada bile *her yerde* su vardı: Vale bekleme alanları küçük çeşmelerle süslenmişti. Büyük otellerden şelale sesleri geliyordu. Tüm turistlerin geçerken bozuk para attığı devasa bir çeşme vardı.

Henry aklımı okur gibi sıralı üç çeşmenin önünden geçerken suyun içine bakıp dalgalı yüzeye bir poker fişi attı. "Çölde bu kadar çok su olacağı kimin aklına gelirdi?"

Arkamızdan gelen Will soğuk olmasına rağmen paltosunu çıkardı. "Su hayatın bir gereği. Toplumun hayatta kalabilmesi için nüfuslarını koruyacak suya ihtiyacı vardır. Böylesine önemli bir kaynağın bu kadar gösterişli ve müsrif şekilde kullanılması toplumun ne kadar kuvvetli

olduğunu gösteriyor. Kuvvetli bir toplum, insanların iyimser hissetmesine neden olur. İyimser bir turist daha fazla para harcayıp ekonomiyi kalkındırır." Will omzunu silkip ağzına bir sakız attı. "Hem sizce de çok güzel değil mi?"

Henry boş boş Will'e baktı. "Tam bir ahmaksın."

Max şefkatle gülümsedi. "Öyle gerçekten, değil mi?"

Will çenesini Henry'ye doğru kaldırdı. "Sırf yapmam gerekiyor diye çeşmeye yüz dolar atan ben değilim. Beni haklı çıkardığın için teşekkür ederim."

Henry büyüyen gözleriyle çeşmenin köşesini döndü. "Adi hergele."

Will tuğla cepheye yaslanmış, elleri cebinde bekliyordu. Süet ceketinin kolları kıvrılmıştı. "Ee, bekârlığa veda hafta sonumuza nasıl devam ediyoruz? Yemek, peki ya sonra? Paraşütle mi atlayacağız? Bir bâkire mi kurban edeceğiz? Ben'in kaybettiği bekârlığını hatırlatacak birbirine eş dövmelemlerden mi yaptıracağız?"

Will'e bakıp güldüm. Will, Max ile Sara beraberliklerine başladığından beri hayatımızın demirbaşı haline gelmişti. Beşimiz öğle yemeği, akşam yemeği ve gösteriler için haftada birkaç kere buluşurduk. Will grubumuzun bekârıydı, belli ki Max ve benim birer kılıbık olduğumuzu hatırlatmaktan zevk alıyordu. "Senin anlayamadığın şey şu ki Will, tek bir kadınla olmanın yararı çok. Kadın *tam olarak* ne yapacağını öğreniyor. Chloe'ye tam yetki vermekten çok mutluyum."

Bunun üzerine Henry çeşmeden bir kez daha uzaklaşarak Will'e yanaştı. "Ayrıca burada bir bâkire *bulamayacağına* yüz dolara iddiaya girerim."

Will, Henry'nin bekleyen avucuna bakıp güldü. "Daha kulüpten çıkmalı iki dakika oldu, çeşmeye yüz dolarlık poker fişi attın. Şimdi de

yüz dolara iddiaya giriyorsun. Kumarhanede ne yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum.”

Henry, sarhoş bir maçolukla göğsüne vurarak göz kırptı. “Para kazanacağım.”

Yüzümü elimle silerek inledim. “Sizi bir yere götüremem.”

Henry omzumu iteleyerek yanıtladı. “Sana daha yeni kucak dansı yaptılar, Benny. Nasıl bu kadar gıcık olabiliyorsun? Şu an bir aptal gibi gülümsüyor olman gerekirdi.”

Max’in kahkahalarına döndüm. Max beni işaret edip, “Boş verin siz onu,” dedi diğerlerine. “Ben’imiz sadece hayal kırıklığına uğramış hissediyor, o kadar.”

Lanet olası Max. Elleri cebinde, yüzünde aptal gülümsemesiyle çok soğukkanlı görünüyordu. Hissettiğim ne varsa tam aksiydi.

Chloe’yi boğabilirdim. Tanıştığımızdan beri giderek aşına olduğum bu duyguyu yine hissetmiştim. Kimse bu kadar damarıma basmamıştı. Dürüst olmak gerekirse hangimiz daha çok mahvolmuştu bilmiyordum. Benimle böyle dalga geçtiği için o mu, yoksa bundan bu kadar zevk aldığım için ben mi?..

Will binadan uzaklaşarak tekrarladı. “Ee... Plan nedir? Tüm gece burada durup Bennett’in öfke nöbetlerini mi izleyeceğiz?”

Max saatini kontrol etti. “Akşam yemeği. Annem MGM et restoranında rezervasyon yaptırmış. Birinci sınıf olsa gerek.”

Şoförümüzü arayarak caddenin aşağısına baktım. O sırada köşede bir çift yeşil gözle bakışlarım buluştu. *Chloe*. Onu en son Sara’yla görmüştüm. Beni kulüpte bırakırken gözleri ıslıl ıslıl parlıyor, sinsi sinsi gülüyordu. Taksi çevirmek için kolları havada, kaldırımında bekliyorlardı.

Hızla, Will ve Henry’yle on beş dakikadan az bir sürede koca bir bifteği yiyip yiyemeyeceğini tartışan Max’e döndüm.

Harika.

Köşeden dönen arabayı gördüğümde hızlı hareket etmem gerektiğini fark ettim. Çok kısa bir an içinde suratımı buruşturup öne doğru eğilerek bir elimi karnıma bastırdım.

Will kaşlarını kaldırarak, "İyi misin, Ben?" diye sordu.

Elimi sallayarak, "İyiyim iyiyim," dedim. "Karnım biraz... Sanırım ülserim azdı."

Max kaşlarını çatarak sordu. "Sende ülser mi var?"

"Evet." Başımı sallarken duruma gerçeklik katmak için soluksuz kalmıştım.

Max, "Sende..." diye tekrarladı. "Ülser mi var?"

Hafifçe doğruldum. "Olamaz mı?"

Max kaşını kaldırıp şüpheyile bana baktı.

"En stresli toplantılarda bile kan şekeri zerre oynamayan, kimsenin düşüncesine önem vermeyen kusursuz, güçlü Bennett'in ülseri olmasına inanmakta güçlük çekiyorum diyelim."

Arabamız önümüzde durduğunda Sara ve Chloe'nin önünde de bir taksi durmuştu. Max'in bakışlarına bir kez daha karşılık vererek, "Evet, var," dedim. Herkes bekliyordu. Önce Max'e, sonra bana baktılar.

Henry, "Bu ülseri ben niye daha önce duymadım?" diye sordu.

"Çünkü sen benim doktorum ya da annem değilsin." Herkes sessiz bir halde bana bakıyordu. Suratlarında farklı derecelerde endişe vardı, Max ise şüpheyile bakıyordu. "Siz arabaya binin, ben de hemen bir eczaneye gideyim. Caddenin aşağısında bir tane gördüm."

Max araba kapısının üzerinden bana bakmaya devam ediyordu. "Neden bizimle gelip yolda inmiyorsun?"

Max'i başımdan savarak, "Gerek yok," dedim. "Eczacının görüşünü de alırım, kimseyi bu yüzden bekletmek istemem. Siz gidin. Ben ilacımı alıp sizinle restoranda buluşurum."

Henry arabaya binip, "Bana uyar," dedi.

Will yarım ağız, "Bekleyebiliriz," diye yanıtladı. Belli ki Max hariç herkes gidip o saçma ülser ilacımı almama izin verecekti.

Max sırtarak, "Hayır," dedi. "Bırakın gitsin. Sanırım zavallı Ben ishal oldu ve altına etmekten korkuyor." Max bana dönerek devam etti. "Seninle restoranda buluşuruz."

Dik dik Max'e baktım. Tartışacak vaktim olmadığı için çok şanslıydı. Üstüne yürüyüp o kendini beğenmiş suratına bir yumruk indirmediğim için de. "Yanınıza gelirim."

Araba uzaklaşana kadar bekledikten sonra hızla dönüp bir taksi aramaya başladım. Chloe ve Sara'nın bindiği taksi trafik ışıklarına henüz ulaşmıştı. Acele edersem onlara hâlâ yetişebilirdim. Bir taksi durduğunda hızla arabaya binip öndeki taksinin peşinden hızlı bir şekilde giderse ona çok para vereceğimi söyledim. Ne yapacağımı ya da Chloe'yi nasıl yalnız yakalayacağımı planlamamıştım. Kafamdaki tek bir plan doğrultusunda hareket ediyordum: Chloe'yi yalnız bir şekilde yakala ve kendini rahatlat.

Nişanlım beni seks kulübünde bir kucak dansıyla şaşırtırken peşinden gitmek için kendimi bir taksiye atmıştım. Vegas'taki bekârlığa veda partim yeni başlıyordu.

Chloe ve Sara'nın taksisi yolun aşağısında durduğunda kızların taksiden inişini izledim. Şoföre ödeme yaptıktan sonra geride durup sohbetlerini izlemeye devam ettim. İkisi de farklı yönleri gösteriyordu. Sara, Planet Hollywood'u gösterirken Chloe de Cosmopolitan'ı işaret ediyordu. Bir karara vardıklarında öpüşüp farklı yönler dağıldılar.

İşte bu muazzamdı.

Karanlıkta kalabalığın arasından binaya doğru yönelen Chloe'nin peşinden gittim. Kumarhane karanlıktı, gözlerimin karanlığa alışması biraz sürmüştü. Etrafta nokta nokta renkler ve parlayan ışıklar vardı. İçeride elektronik sesler yankılanıyordu. Geniş odayı süzdüğümde Chloe'nin kumarhanenin ön tarafında merdivenleri tırmandığını gördüm.

Tavandan sarkan parlak, kristal boncuklar birkaç kat yukarı kadar uzanarak merdivenlerin etrafından dolanıyordu. Durduğum yerden Chloe'nin bir avizenin arkasında gözden kaybolduğunu gördüm.

Chloe'nin peşinden giderken kalçasının hareketlerine hayran kalacak kadar uzaktaydım. Burada ne yaptığını merak ediyordum. Biriyle mi buluşacaktı? Hiç bahsetmemiş olsa da Las Vegas'ta arkadaşları olabilirdi. Belki de Sara'nın caddenin karşısında işini bitirmesini bekliyordu. Chloe'nin *gizemiyle* kanım tekrar kaynamaya başladı. Birlikte yaşıyor, birlikte çalışıyorduk. Hayatlarımızın amaç ve hedefleri birbirine sıkı sıkı sarılmıştı. Ama beni sürekli merak içinde bırakacağını bilmek hoşuma gidiyordu. Onun vahşi bir özgürlüğe sahip olması nedeniyle, aklından geçenleri tam olarak asla bilemeyecektim. Tamamen *benim* olduğunda bile her zaman zor bir kadın olarak kalacaktı.

Sarmal kulübün üçüncü katına ulaştığımızda Chloe'nin nereye gittiği hakkında hâlâ bir fikrim yoktu. Küçük oyununun şeytanlığı karnımda küçük ağırlar yaratmaya başlamıştı. Onu cezalandırma isteğiyle bir kez daha yanarak pes ettim. Bir an önce onun içine girmek istiyordum.

Birkaç uzun adımın ardından ona ulaşmıştım. Elimi koluna sararak saçlarının arasına doğru mırıldandım.

“Başın şimdi belada.”

Chloe'nin bir an olsun gerildiğini hissettim. Sonra rahatladı ve gerginliğini göğsüme yaslanarak attı.

“Beni bulman ne kadar sürecekt diye merak ediyordum.”

“Sen.” Sarmal merdivenleri çıkmaya devam ediyorduk. “Bu gece fazla konuştun.” Parlak, boncuklu perdelerin içinden geçmişti. Dört tarafımız, yumuşak ışığın altında yanıp sönen perdelerle çevrili gibiydi. “O güzel ağzını kapatma vakti geldi. Ağzını sadece tek bir şey için açabilirsin.”

Üçüncü kata ulaşmıştık. Burada mücevher rengi şişeler, hatta parlayan taşlarla süslü rafların sıralandığı etkileyici bir bar vardı. Devam edip bizi karanlık bir köşeye götürdüm. Kapının köşesine sıkıştırılmış işareti gülümseyerek fark ettim. Chloe'yle yalnız olmam gerekiyordu ve dürüst olmak gerekirse bu işi tuvaletlerde çok iyi yapardık.

Erkekler tuvaletine girdiğimizde saçları siyah boyalı yaşlı bir beyefendi bize şaşkınlıkla baktı. Adamın elini sıkmak için elimi uzatıp avucuna para sıkıştırdım.

Kapının diğer tarafındaki kumarhane ve barı göstererek, “Dışarı çok gürültülü,” diye ekledim. “Belki siz bize konuşmak için beş dakika izin verebilirsiniz?”

Adam elindeki paraya baktı, gözlerini kocaman açtı ve gülümseyerek, “Konuşmak için mi?” diye sordu.

“Evet, efendim.”

Yaşlı adamın bakışları Chloe'ye kaydı. “Sizin için problem yok, değil mi hanımefendi? Şu an öyle görünmüyor olabilirim ama bir zamanlar bir adamı göz açıp kapayıncaya kadar yere sererdim.”

Chloe, yanımda bir kahkaha atarak göz kırptı. "İçimden bir ses bunu hâlâ yapabileceğinizi söylüyor. İnanın bana bu çocuğu ben de yere serebilirim."

"Bundan hiç şüphem yok." Yaşlı adam gözlerini açıp beyaz dişleriyle gülümsedikten sonra saatine baktı. "Siz bilirsiniz. Zaten benim de dinlenme vaktim gelmiş." Adam askıdaki şapkasını başına koyup göz kırptıktan sonra kapının üzerindeki yazıyı ters çevirdi: "TEMİZLİK YAPILIYOR." Adamın kapıyı arkasından çekişini izledikten sonra kapıyı içeriden kilitledim.

Chloe büyük mermer tezgâha çıkmış, oturduğu yerden bana bakıyordu. Bacak bacak üstüne atmıştı. İçerisi oldukça lükstü. Geleneksel bir tuvaletten çok, koltukları olan bir salonu andırıyordu. Zeminde kumarhanenin geri kalanı gibi siyah ve altın rengi kullanılmıştı. Uzak bir köşede üç adet berjer koltuk ve aralarında mavi, deri bir bank vardı. İçerisinin tam ortasından ıslıl ıslıl parlayan, devasa bir avize sarkıyor, avizenin renkli ışıkları duvarlara benek benek yansıyor.

Chloe umutlu bakışlarla, "Başım belada mı demiştin?" diye sordu.

"Hem de büyük belada." Ona doğru bir adım attım.

"Ben bu anı daha önce yaşamış gibiyim."

"Değil mi?"

"Bana neyi yanlış yaptığımı söyleyecek misin?" Chloe iri gözleriyle bana baktı, yanakları yaramaz bir kız gibi pembe pembe olmuştu. Gerçekten çok güzeldi. "Yoksa kendi elimi mi kullanmalıydım?"

"Hiç komik değil." Kalbimin kaburgalarımın altında hızla çarptığını hissedebiliyordum. Damarlarımda hızla yayılan adrenalin beni daha da sarhoş etmişti. Odanın ucundan yanına gidip bacaklarını ikiye ayırarak arasına girdim. Bunları yaparken Chloe gözlerini bir an olsun benimkilerden ayırmamıştı.

Bir parmağımı baldırının pürüzsüz teninde gezdirirken elimi bileğine sardım. "Bu ayakkabılar pek mantıklı değil." Bu sırada başparmağımı ayakkabısının yumuşak derisinde gezdiriyordum.

Chloe, kırmızı pürüzsüz dudaklarıyla beni izlemeye devam ediyordu. Tanrım, gerçekten çok baştan çıkarıcı bir kadındı. "Bu hafta sonu pek mantıklı davranmıyor olabilirim. Yoksa bu yüzden mi başım belada?"

"İmkânsız olduğun için."

Chloe çenesini kaldırıp gözlerimin içine baktı. "İşi ustasından öğrendim."

Chloe'nin bacaklarını belime dolayıp ellerimi eteğinin altına soktum. Beni kulüpte nasıl bıraktığını hatırladığımda çenemin öfkeden kasıldığını hissettim. Beni sertleşmiş bir halde bıraktığı için nasıl da gururluydu. Tartışmalarımızın yüzde doksanı, birimiz diğerini etkilemeye çalıştığı anda anında biterdi. Ve şu an gerçekten çok kötü bir durumdaydık.

Hâlâ.

Şimdi tek düşünebildiğim bir akşam zaferiydi. Chloe'nin kalçasını iki elimle kavradım. Onu tezgâhın ucuna doğru çekiştirirken keskin iç çekişini duymazlıktan gelmişim.

"Sen..." Chloe karşı çıkar gibi oldu fakat parmağımı ağzına götürerek onu susturdum. Hâlâ yabancı kokuyordu. Vücudundaki turunçgilin kokusunun yerini çiçeksi bir koku almıştı. Ama ağır makyajının ve yeni parfümünün altında, gözlerinde her zamankinden daha yumuşak bir ifade vardı. İşte bu gerçek Chloe'ydi. İsteddiği şeyi giyebilirdi ama ne yaparsa yapsın benim kadını olarak kalacaktı. Bunun farkında olmak boğulmaktan farksızdı. Öne doğru eğilerek parmağımı çekip dudaklarını dudaklarına bastırdım. Dokunuşlarımla istekli bir şekilde hareket eden Chloe'nin hafif soluklarında ve sesinde kaybolmam uzun sürmemişti. Öpücükleri kanıma giren bir uyuşturucudan farksızdı. Elimi

saçlarına götürüp kafasını yana yatırdım. Aralı dudaklarımızın arasındaki yumuşak dil dokunuşlarından daha fazlasını istiyordum. Avucumu göğsüne götürüp onu tezgâha sırtüstü yatırdım. Onu istediğim gibi hareket ettiriyor, nazik olmayı özellikle istemiyordum. Ancak Chloe hâlâ istekliydi. Oynadığımız oyunu fark ettiğinde gözleri irileşmiş, yumuşak ağız hafifçe aralanmıştı. Dirseklerinin üzerine yatıp bir sonraki adımda ne yapacağımı görmek isteyerek bana bakıyordu.

Eteği öyle tiril tirildi ki avuçlarımın arasında hiçbir şey yok gibiydi. Eteğini kalçalarına kaldırdığımda güzel bacakları ve altındaki saten çamaşırı göründü Parmaklarımı tenine bastırırken onu azdırmak ve istediği şeyler için yalvarışını duymak istiyordum.

Bacaklarının arasına diz çökerek, "Seni ağızımla becereceğim," dedim. Bu sırada dudaklarımı ince çamaşırının üzerinde gezdiriyordum. "Sertliğim için yalvarana kadar seni dilimle becereceğim. Belki içine girerim." Omzumu silktim. "Belki de girmem."

Chloe kısa bir nefes alıp saçlarıma uzanarak beni öne çekmeye çalıştı. "Benimle oyun oynama, Bennett."

Chloe'nin ellerini geri çekip gülerek ona baktım. "Bu gece hiçbir şeyin kararını sen vermeyeceksin, Chloe. Kulüpte oynadığın o aptal oyundan sonra karar verme yetkin yok." Chloe'nin bacaklarını ayırdığım yere doğru nefes verdim ve çamaşırı ıslanana kadar klitorisini yalamaya devam ettim. "Beni öptün. Klitorisini tatmama izin verdin. *Elime boşaldın* ve beni öylece bıraktın. Sert bir şekilde kalakaldım. Bu hiç hoş değildi."

"Ben... Ne?" Chloe beni izlerken gözlerinde odaklanamadığını görüyordum. Boynu kırmızı bir renk almıştı.

Tekrar öne eğilerek kalçasını tezgâha koydum. İnce saten çamaşırını sırlıslıkla olana kadar öpüp yaladım. Chloe kafasını geri atıp inlemeye başladı. Sessiz odada adımları fısıldıyordu.

“Daha sesli söyle. Seni duymak istiyorum.”

“Çıkar şunu. Yala beni.”

Chloe'nin sesindeki istek, tüm vücuduma bir titreme gönderiyordu. Çamaşırının ince iplerini tutup çektim. Çamaşırın çıkıp gitmesini, Chloe ile ağzımın arasında hiçbir şey olmamasını istiyordum.

Chloe dilim tenine değer değmez bir çığlık atıp üstüme doğru eğildi. Parmaklarını saçlarıma geçirmişti, sesi odada yankılanıyordu.

Garip bir ortamdaydık ama bir önemi yoktu. Yan tarafa baktığımda, Chloe'nin bizi aynadan izlediğini fark ettim. Dişlerini alt dudağına geçirmişti. Onu yalarken gözlerine bakarak dilimi içine soktum.

Önce bir parmağımı, sonra iki parmağımı içine sokup aynadan izlemeye devam ettim. Chloe'nin beni ne kadar istediğini ve ne kadar ıslandığını izliyordum. Sesi hafif bir soluktan, bir fısıltıdan ibaretti. Daha fazlasını isteyip bacaklarını biraz daha açarken sürekli adımları tekrarlıyor, seksi ayakkabısının topuğu tezgâhın üzerinde geziyordu. Sıcaklığını her yerimde hissedebiliyordum. Boşalmaya yaklaştığında nasıl titremeye başladığını da.

“Güzel mi?” Bunu söylerken sesimin titrediğinden emindim. Chloe soluksuz bir şekilde başını sallarken ellerini kafasına götürüp saçlarını çekti. “Çok güzel. Ah, Bennett. Gelmek üzereyim.”

Tanrım. Bu tam bir işkenceydi. Chloe'nin kontrolünü kaybedişini izlemek, onu hissetmeyi istemek... Onu hissetmeye *ihtiyaç duymak* da tam bir işkenceydi.

Çaresizliğimi gizlemeye çalışarak ellerimi kalçalarına koydum ve onu tezgâha yerleştirip üstüne çıktım. Karnından başlayıp sutyen

dediği ince dantele doğru yalamaya başladım. Sonra oturur pozisyona geçip gömleğimin üst düğmesini açtım. Aşağı bakmadan kemerimi ve pantolonumu çözdüm. Cinsel organımı dışarı çıkardım, Chloe elimi itip cinsel organımı avucuna aldığı anda âdeta nefessiz kalmıştım.

“Hayır.” Chloe’yi dizlerinin üstüne çöktürüp arkasına geçtim. “Sen oyununu oynadın. Sıra bende.” Kalçasını havaya kaldırıp sertçe tokatladığımda Chloe inliyordu. Soluk soluğa dönüp bana baktı.

Sinsi bir şekilde gülümseyip elimi sakın bir şekilde teninde gezdirmeye başladım. “Durmamı istiyor musun?”

Chloe gözlerini kısarak bana baktı.

“Beni istediğin zaman durdurabilirsin,” diye mırıldandım. “Bunun senin için bir işkence olacağına eminim.”

Cinsel organımın ucunu Chloe’nin ıslak bölgesine ve klitorisine sürüp daireler çizmeye başladım.

Chloe, “Sen adi bir herifsin,” dedi. Elim daha sert bir şekilde tekrar kalçasına götürdüm. Bu sefer istekli ve azgın bir şekilde inleyerek beni şaşırtmıştı.

İşte. Chloe inleyerek içine girip onu becermemi istiyordu. İçine girdiğimde kalçasına tekrar vurdum. Chloe daha sert ve daha fazla becermem için yalvarıyordu.

Ama istediğimi elde ettiğimde bile bunun yetmediğini fark ettim. Asla yetmeyecekti. Bunun ağırlığını bedenimin en derinlerinde hissediyordum. Ona karşı hissettiğim bu büyük aşk; ona sürekli dokunma, hissetme, sertçe becerme isteği...

Parmaklarımı üstündeki kumaşa gezdirip aşağı çektim. Böylece onu becerirken göğüslerini görebilecektim. Saçları sırtına düşmüştü. Ellerimi saçlarının altında gezdirip tenime değen soğuk saç tutamlarını

hissettim. İçinde gidip gelirken onu izliyor, Chloe'nin kendini bana doğru ittiğini görebiliyordum. Eteği kalçasının üzerinde, belinde toplanmıştı.

Kalçasında bıraktığım izi kavrayıp aşağı doğru bastırarak, "Bunu özlüyorum," dedim. "Hep özlüyorum."

Chloe başını sallayarak ismimi söyledi. Tutunacak bir şey arar gibi elini uzatırken sesindeki hayal kırıklığını duyabiliyordum. Diğer eli ise bacaklarının arasına gitmişti.

Chloe'nin kendine dokunuşunu izleyerek, "Doğru," dedim. "Yap. Kendini rahatlat."

Buna gerçekten ihtiyaç duyuyor olmalıydı. Çünkü bağırarak kambur bir halde bedenini bana doğru itiyordu. Boşalmak üzereydim. Doğru düzgün düşünemiyordum. O kadar azmıştım ki güçlkle soluk alıyordum. Tekrar tekrar Chloe'nin içine girerken bacaklarım yanıyor, kaslarım bana karşı geliyordu. Sandalye taş zeminde gıcırıyor, altımızdaki deri çatırdıyordu.

"Bennett. Ah, *Bennett*." Chloe'nin sesiyle birlikte karnım sıcacık olmuştu. Boşalmaya yaklaştığımda görüş açım kararmaya, etraf dönmeye başlamıştı.

Vücudumun her bir parçası pes etmiş gibiydi. Birden çöküp soluk soluğa yorgun bir şekilde destek için lavabonun ucunu kavradım.

"Of." Oda resmen dönüyordu. Etraf öyle sessizdi ki sesim, hatta nefeslerimiz mermerlerde yankılanıyor gibiydi. Ne kadar ses çıkarmıştık, merak ediyordum.

Chloe hafifçe sallanarak ayağa kalktı, kıyafetlerini düzeltti ve kendini temizlemek için tuvalete gitti. "Bunun ardından etrafta böyle yürümem lazım, biliyorsun değil mi?"

Sırıtarak, "Tabii," dedim.

"Bunu bilerek yaptın."

Sırtüstü yatıp gözlerimi kırıştıtararak parlayan avizeye baktım. "Muhtemelen."

Üstümü düzeltip çocukları bulmam gerektiğini biliyordum. Ama o an tek istediğim uyumaktı.

Chloe üstüme doğru gelip eğilerek dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. "Gidip bir şeyler yemelisin yoksa gece yarısına kadar sarhoş olacaksın."

İnleyerek Chloe'yi kendime doğru çekmeye çalıştım. Fakat Chloe, parmağını kaburgalarımın arasına geçirerek benden kurtuldu. "Ah! Amaç bu değil miydi?"

"Seni merak ettiklerine eminim."

"Ülserim olduğunu, bensiz gitmelerini söyledim."

"Sana inandılar mı?"

"Kim bilir."

"Şimdi git ve o inanılmaz hastalığının iyileştiğini söyle. Ben Sara'yla buluşacağım."

Çamaşırımı çekmek için ayağa kalkarken, "İyi," dedim. Bu sırada Chloe'nin öne eğilip aynada saçlarını düzeltişini izliyordum. "Sara nerede?"

"Sara burada yaşayan bir arkadaşıyla buluştu. Sanırım bir dansçı. Planet Hollywood'daki dans ya da striptiz kulüplerinden."

"Gerçekten ilginç."

Chloe aynadan kaşlarını kaldırarak bana baktıktan sonra devam etti.

"Her neyse. Birinin beni takip ettiğini hissettiğimi ve bensiz gitmesi gerektiğini söyledim."

"Sadece bir his miydi?"

Chloe omzunu silkerek rujunu sürdü. "Umut diyelim."

Chloe makyajını düzelterip şapkasını taktıktan sonra peşinden kapıya gidip yüzüne dokundum. "Seni seviyorum."

"Ben de seni." Chloe uzanıp beni öptükten sonra kalçama *sertçe* vurdu.

Kapıda gözden kaybolduktan uzun süre sonra bile kahkahalarını duyabiliyordum.

Dördüncü Bölüm

Max Stella

Arabanın arka camından Bennett'in kararlı adımlarla kaldırımından aşağı yürüyüşünü izledim. Gözden kaybolduğumuzdan emin olur olmaz omzunun üzerinden arkasına bakıp bir taksi çevirdi.

Lanet olsun. Bu kadar soğukkanlı bir adam için oldukça panik görünüyordu. O saçma hastalık numarasını bitirmek için caddenin köşesinden dönmemizi bile beklememişti.

Tekrar koltuğuma dönüp ışıkları ve flu bir şekilde kaldırımından geçen turist kalabalığını izleyerek Sara'yı düşündüm. Beni çok istediğini, canının yandığını söylemişti. Tanrım. Bu kelimeleri hatırlamak bile beni tekrar yerle bir etmeye yetiyordu. Genelde pek talepkâr olmazdı. Yoğun geçtiği için birbirimizi çok nadir görebildiğimiz haftalarda sabırlı olanımız hep oydu. Kaybettiğimiz zamanı hafta sonu ya da bir çarşamba günü telafi edeceğimizi söylerdi sürekli. Bu gece

daha fazla sevişmek istediğini söylemesi onu reddetmemi imkânsız kılmıştı. Ama bunu söylerken gözlerinde pişmanlık olduğunu görmüştüm. Bunu söylerken beni yerle bir edeceğini bilir gibiydi. Telefonum ürkütücü bir zamanlamayla titredi. “Gerçekten iyiyim. Dikkatini dağıttığım için özür dilerim.”

Gülümseyerek yanıt verdim. “Sen dünyanın en güzel dikkat dağınıklığısın.”

“Size iyi eğlenceler.”

Gürültülü bir sesle dikkatim dağıldı. Kafamı kaldırdığımda Henry ve Will’in bir şişe şampanya açtığını gördüm. “Bennett şimdi tuvalette mastürbasyon yapıyordur diyenler el kaldırsın.” Will bana bir kadeh şampanya uzattı ancak restoranda gerçek bir içki içmeyi beklediğimden şampanyayı elimle ittim.

Henry koruyucu bir ağabey edasıyla, “Striptiz kulübünden yeni çıktık,” diye yanıtladı. “Adama biraz izin ver.”

İfadesiz görünmeye çalıştım. Will ve Henry kızların burada olduğunu bilmiyordu ama tuhaf bir şekilde durumu anlamak üzerelerdi.

“Henry haklı,” diye araya girdim. Bekârlığına veda yaptığımız hafta sonunun ilk gecesinde nişanlısıyla yatmak için bizi yalnız bırakan Bennett’i savunduğum için şaşırmıştım. “Belki biraz yalnız kalmaya ihtiyacı vardır. Sonuçta erkekleri cinsel organları yönetiyor.”

Will, “Hah!” diye bağırdı. “Kendinin farklı olduğunu ima etmen çok hoşuma gitti.”

Will’in haklı olması umurumda değildi. Sara’yla görüştüğümünden beri onunla yaptıklarımızdan başka bir şey düşü-

nemiyordum. Üzerindeki kıyafet ve tabii ki onu becerdiğim yer aklımdan çıkmıyordu. Will'le tartışmayı seven yanıma cevap vermeden duramamıştı. "Aklımın büyük bir oranda Sara'da olduğunu itiraf etmeliyim."

Will sözümü kesip bana bilmiş bir bakış atarak, "Onu anlıyoruz," dedi.

Will'i yok sayarak devam ettim. "Ama... Gerekli olduğunda aklımı çok da iyi toplayabiliyorum."

Will cesur bir şekilde mırıldanarak içkisini bıraktıktan sonra yumuşak, deri koltuğuna yaslandı. "Evet. Senin gibi akli başında iş insanları bir kadın için görevini ya da... arkadaşlarını bırakmaz."

Will'in tuzağını sezerek başımı temkinli bir şekilde salladım.

"Beni Çin'den döndüğümde almayı unuttuğunda..." Will eliyle havaya tırnak çizerek devam etti. "Çok acil bir işin çıktığını söylediğinde Sara sana arabanın arkasında oral seks yapıyordu. Gerçekten aklını çok iyi topladığın bir andı."

Henry'nin tebrik niteliğindeki elinin ağırlığını sırtımda hissettim. "Seni şerefsiz." Will'in henüz susmayacağını bilerek Henry'ye bakıp göz kırptım.

"Ve yine dünyanın en sıkıcı üç müşterisiyle tam iki saat boyunca yalnız bırakıldığımda, James'in evindeki kütüphanede Sara'yı beceriyordun. Yine aklını çok güzel toplamıştın. Evet, Ryan gerçekten bir ders alıp artık cinsel organını düşünmeyi bırakabilir."

"Sanırım ödeştik," diyerek güldüm.

Will, etkileyici bir gülüşle şampanya kadehini alnına kaldırarak selam verdi. “Sadece emin olmak istedim.”

MGM’nin hemen önündeki bir ışıktaki durduk. Dört gözle yemek yemeyi beklesem de eczane fikrini Bennett’ten önce keşke ben düşünseydim diyordum.

Will konuşmaya devam etti. “Daha iyi bir programlama yapabilseydiniz, boş bulduğunuz her saniye *sevişmek* için yanıp tutuşmazdınız.”

Henry, “Program mı?” diye sordu.

Gülümseyerek öne eğildim. “Kendi kadın takviminden bahsediyor. Will’imiz etek giyen her şeyi becermiyor. Ama asla zararda da değil. İlişkilerini tertemiz, düzenli tutuyor ve takviminde düzenli bir rotasyonu var.”

Will alnını kırıştırırken Henry kafası karışmış bir halde bir bana, bir Will’e baktı. “Ne? Seks için planlama yaptığını mı söylüyorsun?”

Will dik dik bana bakarak, “Hayır,” dedi. “Birlikte olduğum kadınlar birbirlerini tanıyor. O an yaşadığımız şeyden daha fazlasıyla ilgilenmediğimi de biliyorlar. Bunda hiçbir sorun yaşamıyoruz çünkü onların istediği de bu. Herkes istediğini alıyor.” Will ellerini havaya kaldırarak omuzlarını silkti. “Ama beni bir eczaneye koşarken ya da iş toplantısının ortasında bir kadını becerirken göremezsiniz. Çünkü program yapıp doğru vakti ayırıyorum.”

Henry’yle birlikte aynı anda, “Doğru,” dedik.

Araba durmak için yavaşladığında hepimiz cama yöneldik. Henry, “Sanırım geldik,” dedi. “Tanrım, neden bu kadar uzun sürdü? Sadece üç blok ötedeydik.”

Kapı açıldı, dışarı çıktığımızda ilk önce etrafımıza baktık. Etrafta bir kaos vardı. Arabalar kaldırım boyu sıralanmıştı, çoğu açık bırakılmış kapılarıyla hâlâ çalışıyordu. Etrafta küçük gruplar halinde, muhtemelen ne yaptığını bilmeyen şaşkın insanlar vardı.

Şoförümüz, omzunun üzerini göstererek, “Sanırım burada bedava ekmek dağıtıyorlar,” dedi. “Sizi bırakabilirim ama geri gelip almam en az bir saat sürer.”

Will ve Henry inip yanımıza geldi. İç çekerek saatime baktım. “Problem değil. Akşam yemeği yiyeceğiz. İçimden bir ses akşamımız çabuk bitmeyecek diyor.” En yakın arkadaşlarımla bir akşam geçirmek ile Sara’nın kendini bana ayırdığından emin olmak arasında kalmıştım. Daha bir saat önce beraber vakit geçirmiş olmamıza rağmen giderek daha gergin, huzursuz ve öfkeli oluyordum.

Şoför başını olumlu anlamda salladı. Adamı yalnız bırakıp içeri, kumarhanenin derinliklerine daldık ve restorana ulaşana kadar tabelaları takip ettik. Yakınlarda bir kulüp vardı; şık restoranda ilerleyip masamıza otururken duvarlardan ve zeminden ısrarcı bir müzik geliyordu. Kuvvetli müzik uzuvlarımdaki gerginliğe, tenimin altında mırıldanan, *Sara Sara Sara*, diye olan ritmi yansıtıyor gibiydi.

Telefonumu yüzüncü kez kontrol ettim. Mesaj gelmediğini gördüğümde suratımı asmadan edememiştim. Neredeydi? Bennett, Chloe’yi bulmuş muydu? Bulmuşsa Sara neden hâlâ bir şey yazmamıştı? Telefonumda birkaç fotoğrafa baktım. Yatağında kıvrıldığıımız bir fotoğraf. Güzel ve sert bir sevişmenin ardından ağırlaşan vücutlarımızla, Sara’nın altımda

olduğu bir fotoğraf. Çıplak göğüsleri örtülmüştü. Ofisimde geç bir saatte bir elim kalçasında, onu arkadan becermiştim.

Sara'nın kırmızı dudaklarının cinsel organımı sardığı bir fotoğrafı incelerken Will'in sesiyle kendime geldim. Bu sırada konuşmanın bir kısmını kaçırdığımı fark ettim.

Will elini yumruk yapmış masaya vurarak, "Max," diyordu.

Kafamı kaldırdığımda garsonun masada beklediğini görüp şaşırdım. Hızla ekranımı kapattım.

"İçecek bir şey ister misiniz, efendim?"

"Kusura bakmayın," diye mırıldandım. "Macallan viski, sek lütfen."

"12 mi, 18 mi, yoksa 21 mi, efendim?"

Gözlerim kocaman açıldı. "21. Harika."

Garson siparişimi not alıp uzaklaştıktan sonra hızla telefonuma dönmeye kalkıştım. Fakat Will dikkatimi bir kez daha dağıtmıştı. "Ya bizimle de paylaş ya da telefonu bırak. Neler karıştırdığını anlayabiliyorum, seni hasta piç. Bu akşam kadınlar yok, unuttun mu?"

Henry başını evet anlamında sallayarak masanın ucundan bir dilim ekmek uzattı. "Erkek erkeğe. Beni buraya getirmene ikna olmamın tek sebebi üçüncü teker olmayacağıma söz vermiş olman."

Bir iç çekip telefonumu cebime sıkıştırdım. Haklı olduğunu biliyordum. Kafamı kaldırdığımda gözlerim daha da açılmıştı. Bennett restoranın diğer ucundan yanımıza geliyordu.

"Bakın bakın, kim geliyor."

Henry kardeşi için bir sandalye çekti. "Daha iyi misin?"

Bennett, süet ceketinin düğmesini açıp oturarak sııttı. “Çok.” Bennett Ryan *pişmiş kelle* gibi sııtıyordu.

İçkilerimiz geldiğinde içkime uzandım, bardağımın ucundan hâlâ Bennett’e bakıyordum. “İşin çok uzun sürmedi mi?” Bennett’in sert sert bana baktığını fark ettiğimde içimde tatminkâr bir ürperti oluşmuştu. “Halbuki bazı şeylerin hızlı olması daha iyidir. Mesela *eczanedeki işlerin*.”

Bennett kendinden emin bir gülümsemeyle, “Bir adamı daha mutlu edecek başka bir şey olamaz,” dedi.

“Ve sen de erkeklerin kralısın.” Kahkahalar eşliğinde bardağımı su bardağına doğru kaldırdım. “Şu her yerde bulunan son derece etkili eczaneleri kutlamak için kendine bir kokteyl al.”

“Neden bu sohbetin yarısını kaçırmış gibi hissediyorum?” Will gözleri kısık bir halde boş boş bize bakıyordu. “Bizim bilmediğimiz bir şeyler mi dönüyor?”

Sesli bir kahkaha patlattım. “Neden bahsettiğini bilmiyorum, dostum. Sadece makara yapıyoruz.”

Henry menüyü incelemeye başladı fakat Will ikna olmuşa benzemiyordu. Dikkati ancak Henry’nin masamızın yanından geçen alevli eti göstermesiyle dağılmıştı.

Dikkatlerinin dağılmış olmasından memnun bir şekilde Bennett’e yanaştım. “Sara nerede?”

“Bilmeyi çok istiyorsun, değil mi?”

Küfür ederek gözlerimi kısıtım. “Puşt herif.”

Bennett içkime uzanarak yanıtladı. “Hey, bunu sen başlattın.”

Bennett’in elini hızla ittim. “Ben mi? Sen ne diyorsun?”

“Chloe’nin burada olduğunu biliyorsun. Ne kadar minnettar olsam da bana numara yapma. Kucak dansı için ısrar eden sen değilmişsin gibi davranma.”

“Senin için yaptım.”

Güçlkle gülümsedi. “Benim için. Doğru. Böylece dikkatim dağılacaktı, sen de kulüpte Sara’yla birlikte olabilecektin.”

Konuyu tam anlamıyla çözmüş olabilirdi.

“Sara seks kulübünde seninle kırk beş dakika dalga geçseydi sen de onun peşinden gidip... işleri tamamlardın. Çocuklarla takılman gerekiyor olsa bile bunu yapardın.”

Bir kahkaha attım. “Çok doğru.” Sonra öne doğru eğilerek sesimi alçalttım. “Yemek en az iki saat sürecektir. Yani yirmi dakikaya dönmüş olurum.”

Bu sefer uzandığında içkimi almasına izin verdim. “Bir arkadaşını ziyaret ediyor,” diye fısıldadı.

Durdum. “Ziyaret... Ne ziyareti?”

“Ah, seni rahatsız mı etti? Şüpheye mi düşüverdin? Bunu sana söylemeli miyim emin değilim.” Bennett beni inceleyerek konuşmaya devam etti. “Gecenin senin için çok daha iyi geçtiği aşikâr. Belki de pantolonunun içindekinden çok bekârlığa veda partime odaklanmalısın.”

“Ya da... Henry’ye o tatilde senin için çalışırken onun yatağında iki kadınla beraber olduğunu söylerim,” dedim.

Bu, aklını başına getirmişti. “Planet Hollywood’da dans eden bir arkadaşı varmış. Chloe, Sara’nın gösteri arasında ses kontrolü gibi bir şey için oraya gideceğini söyledi.”

Duymam gereken tek şey buydu. Masadan hızla ayağa kalkıp uzaklaşmaya başladım. Will ve Henry başlarını me-

nüden kaldırıp bana döndüler. Henry, "Nereye gidiyorsun?" diye sordu. "Dev porsiyonlarda kemiksiz pirzolaları var!"

Elimi karnıma götürerek, "Tuvalet," dedim. "Ben... Ah... İyi hissetmiyorum."

Will, "Sen de mi?" diye sordu.

Başımı evet anlamında sallayıp anlık bir tereddüdün ardından ekledim. "Hemen dönerim."

Hızla restorandan çıktım. Vücudumdaki kan hızla bacaklarıma pompalanıyor, bir an önce onunla olma isteği tenimi cayır cayır yakıyordu.

Aşağı koşarken asfaltın kokusu yüzüme yüzüme çarpıyordu. Koşmaya devam ederken telefonumdan Planet Hollywood'un adresini bulmaya çalışıyordum.

Vale alanı hâlâ çok karışık. Kaldırım yanına park eden arabalar... Görünürde tek bir taksi bile yoktu. *Siktir*. Nasıl gidecektim? Yakınımdaki bir arabaya baktım. Kapısı hâlâ açıktı. Kontakta Eyfel Kulesi'nin anahtarlığı sallanıyordu. Tüm hayatımı bir araba bile çalmadan geçirdiğimi fark etmem beş saniyemi almıştı. Böyle bir şeyin olmasına nasıl da izin verirdim? *Ödünç almak*, diye düşündüm. Arabayı ödünç alıyordum.

Etrafıma hızlı bir bakış attıktan sonra açık kapıdan içeri sızıp anahtarı çevirdim. Yanımdaki deri koltukta siyah bir şapka duruyordu. Şapkayı hızla alıp döndürdükten sonra başıma taktım. Ah ne güzel, tıpkı Roma'daki gibi.

Hızla uzaklaşırken ne boklar yediğim konusunda hiçbir fikrim yoktu. Ama o noktada hissettiğim tek şey hiçbir şeyin ters gidemeyeceğiydi.

Çalıntı –ödünç– limuzin hayal edilmeyecek kadar zorlu olmaya başlamıştı. Çok tuhaf bir araçtı ve kontrol etmesi zordu. Yolda az dikkat çektiği söylenemezdi. Ama trafik beklediğimden daha az gibiydi, çok geçmeden kumarhanenin neon ışıklarına varmıştım.

Aracı, yer altındaki garaja soktuktan sonra şapkamı ve ödünç arabamın anahtarını gördüğüm ilk valeye fırlattım. Vegas'taki bir seks partisinde bir yabancıнын arabasını ödünç almak... Ölmeden önce yapılması gerekenler listesine bir tik daha atmıştım.

İçeri girdiğimde karşıma bir dizi asansör çıktı. Durup beklemek istemediğimden bir soluk alıp merdivenleri ikişer ikişer tırmanmaya başladım. Tepemde sıra sıra dizilmiş neon ışıklar ve devasa, parlak bir avize vardı. Tabelaları takip ederek kumarhanenin öteki ucuna gittim ve tam dikiz şovu yerinin önünde durdum.

Karanlık oditoryuma girdiğimde etrafıma baktım. Tepemdeki sahne ışıkları yüzünden her yer mor renge bürünmüştü. Pelüş bir halı, koltuklar... Sahnede hareket eden bir avuç insan bile mordu. İçerisi oldukça sessizdi. Belli ki sahne arasıydı. Etrafta, Sara'nın ikinci katta olduğunu görebilecek kadar ışık vardı. Hemen ona doğru yürümeye başladım. Yavaşça aşağı iniyor, hiçbir şeyden haberi olmayan Sara'nın oturuşunu izliyordum. Sara birine bakıp gülüyordu. Hâlâ nefesimi kesebiliyordu. Burada, mor ışığın altında aklıma

onunla ilgili şeyler gelmeye başlamıştı. Saçının parıltısı, teninin pürüzsüzlüğü... Tıpkı bu an gibi bir resmini istiyordum.

Prova başlamıştı. Müzik yavaş yavaş hareketlenmeye başladığında ışıklar daha da karardı. Bense en son sıraya gidip Sara'nın yanındaki yerimi almıştım. Burnumun ucunu bile göremiyordum, oysa Sara bunca yolu geldiğimi –belki de onu bulacağımı ummuştum– biliyormuş gibi tepki bile vermedi. Hafifçe bana baktı, dudaklarında küçük bir gülümseme belirdi. Narin parmaklarının arasında ona Noel'de verdiğim küçük, altın kolyeyi çeviriyordu. Elimi bacağına koydum. Sıcak, yumuşak teni avucumun altında sessizce sahneye doğru döndüm.

Kızlar yetersiz düzeyde işlenmiş taşlı kostümleri ve sivri uçlu ayakkabılarıyla kendi etraflarında dönerken bir adım ritimlerini sayıyordu. Onları izlerken bile başım dönmüştü. Kızlar dans ediyor, birbirlerinin etrafında dönüyor, sonra öpüşmek için yoğun ışığın altında duruyorlardı.

Sara'nın bacağındaki elimi sıkıp başparmağımı eteğinin altına kaydırdım. Nefesindeki küçük inlemeyi duyabiliyordum. Karanlıkta, sahnenin ötesinde bizden başka kimse yoktu. Sara birinin bizi izlemesinden hoşlanır mıydı, merak etmiyor değildim.

Elim bacağında yukarı giderken kulağını öpmek için eğildim. Sara bir iç çekerek başını eğdi. Saçını yana attım ve dilimi boynunun kıvrımlarında gezdirmeye başladım.

Sara kendini geri çekip gözlerime baktı, hiçbir şey söylemeden sahnedeki dansçılara baktığında ne demek istediğini

anlamıştım. “Burada mı?” diye soruyordu. “Kızlar sahnede dans edip birbirine dokunurken mi?”

Altın rengi direğin etrafında dönen bir kadın daha vardı. Tek bir ışık, narin kol ve bacaklarındaki akrobatik hareketleri daha da vurguluyor, vücudunu arka planda çalan müziğin ritmiyle nasıl eğdiğini gözler önüne seriyordu. Oldukça erotikti. Önümdeki gösteri ve Sara’nın buna olan tepkisi beni daha da sertleştirmişti.

Gülümseyerek koltuğumda kayarak yanağına doğru fısıldadım. “Ne düşünüyorsun?”

“Sormak zorunda mısın?”

“Belki senden duymak istiyorumdur.”

Sara yutkundu. “Yapacak mıyız?” Sesinde bir ihtiyaç vardı. Sanki acı çekiyordu. Bu sesi daha önce Black Heart’ta da duymuştum.

“Belki her şeyi yapamayacağız, Çiçek.” Parmaklarım biraz daha yukarı çıktı. Çamaşırının ince dantelini kenara çektim, cinsel organının yumuşak tenine ulaşabiliyordum. “Hâlâ ıslak mısın?”

Sara yutkunarak dudaklarını yaladı. “Evet.”

Parmağımı içine soktum. “Seni nasıl becerdiğimi hissedebiliyor musun? Beni hâlâ hissedebiliyor musun?” Parmağımı daha derine soktum. Sara soluksuz kalmıştı, aralanan yumuşak dudakları loş ışıktaki parlıyordu.

“Bizi gören olabilir.” Sara başını koltuğa dayayıp titreyen gözlerini kapattı. İkinci parmağımı da içine sokup iyice ittiğimde konuşamaz olmuştu. Bu kadar soluksuz kalışı, aniden kendini kaybetmesi beni gülümsetmişti.

“Amaç da bu değil mi?”

“Kameralar...”

Yukarı bakıp omzumu silktim. “Peki ne yapardın, benim tatlı Sara’m? Biri seni böyle görse ne yapardın? Daha iyi olur muydu? Birinin merdivenlerde yürüdüğünü duyar duymaz elime boşalır mıydın?”

Sara sessizce inlerken gözlerimi bacaklarının arasından, ona dokunduğum yerdeki hareketlerden alamıyordum. Bacaklarını daha da açıp beni kendine doğru çekişini izliyordum. Bana karşı bu kadar uysal oluşu hoşuma gitmişti. Ona istediğimi yapabiliyordum ve her şeyi kabul ediyordu. Ama bunu sevmesi, kendini bu kadar çaresiz bir şekilde unutması çok hoşuma gitmişti.

İnleyerek kendimi pantolonumun üzerinden okşamaya başladım –*Tanrım*– hep böyle mi olacaktı? Onu bu kadar istiyor olmam beni ahmak bir adam mı yapacaktı?

Sara’yı kucağıma, üstüme alıp çılgınlıklarını duymak istiyordum. Tekrar tekrar adımı söylemesini, sesinin yüksek tavanlarda yankılanıp müziği bastırmasını istiyordum. Etrafta yankılanan sesi yine bana dönecek, sahnedeki insanlar onun benim olduğunu bilecekti.

Elbette böyle bir şey yapamazdık. Sara dudaklarından küçük bir inleme kaçırduğında ona doğru eğildim. “Şişşt.” Sara’nın gözleri üstsüz dans eden kadına dikilmişti. Neredeyse kapkaranlık olan oditoryumda Sara’nın yüzünü seçmekte bile zorlanıyordum. O sırada bir kumaş hışırtısı dikkatimi çekti. Başımı indirdiğimde Sara’nın, gömleğini hafifçe açıp göğsünün ucuyla oynadığını gördüm. Sara yaptığımız şe-

yin amacını kavramıştı: birileri tarafından izlenmek ve aynı zamanda onları izlemek. Sadece bu düşünce bile beni öyle azdırmıştı ki neredeyse pantolonuma boşalacaktım.

Kalbim göğüs kafesimi delmek üzereydi. Cinsel organımı avuçladım. Sara gelmek üzereyken onu izliyor, dinliyordum. Sahne ışıklarının loşluğunda alnından bir ter damlasının aktığını gördüm. Parmaklarımın arasındaki gerginlikten gelmek üzere olduğunu fark edebiliyordum. Sesi değişti, klitorisindeki parmağımın dairesel hareketleri, kalçalarının ritmiyle birlikte daha uzun sürmeye başladı.

Orgazma ulaşacağını omurgamda dahi hissedebiliyordum. "Sara." Sara öne eğilmiş sert bir şekilde dudaklarımı öpüyordu. Telefon ya da bir kamera çıkarıp dişlerinin dudaklarıma nasıl geçtiğini kayıt altına almak istedim. Dilinin beni tatmak için nasıl can attığını...

Kesilen nefesiyle birlikte vücudu iyice sertleşti. Sara'nın sıcak, vahşi orgazmının tüm vücudunda gezdiğini hissedebilmişim. Müzikten gelen bas, çıkardığı sesleri bastırıyordu. Bana yanaşıp fermuarımı açtı. Ben de bitirmeye neredeyse hazırdım.

"Ah, evet." Oturduğum yerde resmen eriyordum. Başımı geri attım ve kendimi duygularımın esiri olmaya bıraktım. "Of, Çiçek. Sert çek. Hızlı."

Sert üç çekişin ardından sırtımdan yukarı bir zevkin yükseldiğini hissettim. Göz kapaklarımın arkasında aydınlanan bir ışıkla birlikte boşalmıştım. Sara'nın elinde bir nabız gibi atıyordum.

Müzik birden etkisini yitirmeye başladı. Gözlerimi açtım. Cinsel organımdan gelen sıcaklık nihayet vücudumun geri kalanına geri dönmüştü. Birkaç kez gözlerimi kırıştırdığımda Sara'nın kocaman gülümsediğini fark ettim. Yüzünde her zamanki gibi, bana ait olduğunu bir kez daha kanıtladığına dair tatmin bir ifade vardı.

"Listeye eklenecek bir şey daha," dedim. Bu sırada bir kez daha sahnede dolanan dansçılara odaklanmıştım. Sara'nın öne eğilip cüzdanından bir şey çıkardığını gördüm. Bir mendil çıkarıp ellerini sildi. "Galiba eski günlere döndük. Senin nerede bırakacağımızı söylediğin, benim kendimi toparlayıp seni öylece bıraktığım o günlere?"

Sara bir kahkaha attı. "Çocuklardan kurtulmayı nasıl başardın?"

"Tuvalete gideceğimi söyleyip çıktım."

Sara'nın kaşları öyle kalkmıştı ki saçlarının altında gözden kayboldu. Sonra kahkahalar eşliğinde başını geri attı. "Bunca zamandır ortada yoksun yani?"

Başımı evet anlamında salladım. "Sanırım nereye gittiğimi anlamışlardır. Canları cehenneme." Kıyafetlerimi düzelttiğimde sandalyeye doğru eğildim ve Sara'nın ellerini avucuma alıp bir parmağımı burnunda gezdirdim. "Şimdi gitmem gerek."

"Evet."

"Seni seviyorum, Çiçek."

"Ben de seni seviyorum, Yabancı."

11

Beşinci Bölüm

Bennett Ryan

Bir aptal gibi göründüğüme emindim. Will ve Henry, içkilerini yudumlayarak menüye bakmaya devam ediyordu. Karşılarında oturduğumu fark etmemişlerdi. Arada kıkırdıyordum, suratımda kocaman sersem bir gülümseme vardı.

Max'in ani ayrılışına rağmen Chloe'nin peşinden gidip onu tuvalette becerdiğim için hâlâ çok mutluydum. Ve bu kadın benim eşim olacaktı, ne kadar şanslı olduğumu hayal bile edemiyordum.

"Hazır mısınız, beyefendi?" Garson masadaki boş bardakları alıp tepsisine dizdi. Will ve Henry on dakikadır ilk defa başlarını kaldırıyordu.

Will şaşkın bir şekilde, "Max hâlâ dönmedi mi?" diye sordu.

Başımı iki yana sallayıp göz göze gelmemek için önümdeki peçeteyi tekrar katladım. "Sanırım."

Henry, "Onu bekleyelim mi?" dedi. "Ya da... Beklerken dışarı çıkıp masalardan birinde birkaç dakika vakit öldürebilirim."

Saatime bakıp iç çektim. Max'in saçma tuvalet ihtiyacı bahanesi, geçen her dakikayla birlikte gerçekliğini kaybediyordu. Onun yakalanması umurumda değildi. Aslında yakalanırsa gecem eğlenceli bile geçebilirdi. Ancak onun yakalanması benim de yakalanmam demekti. Çocuklarla koca bir hafta sonu geçirecektik. Will gizlice gidip Sevgililer Günü'nde kız arkadaşlarımızla birlikte olduğumuzu öğrenirse hafta sonumuzu cehenneme çevirirdi. Aramızdaki tek bekâr olmasına rağmen, bizimle vakit geçirmeye en hevesli Will'di. Bu yüzden ufak bir suçluluk duygusu hissettim. Üçümüzün arasında kadınları kumardan bile çok seven adam, bu hafta sonu ilişkiye girmeyen tek kişiydi.

"Birkaç dakikaya gelir," dedim. "İyi hissetmiyor olmalı."

Henry, "İkiniz ne yediniz böyle?" diye sordu.

Bir cevap bulmaya çalıştım. Garsonun varlığını ancak iç geçirdiğini duyduğumda hatırlamıştım. Garson, "Size birkaç dakika daha vereyim," diyerek uzaklaştı.

Will gözlerini kısıp hafifçe sürçen diliyle sordu: "Evet, neler oluyor? Kimse bu kadar ishal olup hayatta kalmayı başaramaz."

"Bu lezzetli analiz için teşekkürler." Peçetemi masaya bırakıp ayağa kalktım. "Gidip nerede kaldı bakayım. Siz devam edin, bizim için de sipariş verin. Ben fileto yiyeceğim. *Bleu* olsun." Tam gidiyordum ki durup arkadaşlarıma baktım. "Ah, bu arada kendinize içecek bir şeyler daha söyleyin." Sonra gülümseyerek ekledim. "Benden."

Gece devam ederken restoranın havası değişmişti. Tavandaki ve odadaki ışıklar sıcak, altın bir renkten yumuşak bir beyaza dönerek her şeyi zengin bir şekilde aydınlatmıştı. Müzik yükselmişti fakat konuşamayacak ya da kişisel bir sohbete girilemeyecek kadar yüksek de değildi. Yine de göğsünün derinliklerinde hissedip ikinci bir kalp atışı olacak kadar yüksekti. Artık bir restorandan çok gece kulübü

gibiydi. Max'e mesaj atmak için fark edilmeden dışarı çıkmam çok daha kolay olmuştu.

Nerede kaldın?

Kaçıp kurtulsam mı diye düşünürken hızla cilalı ahşap zeminde ilerliyordum. Bir dakika geçmemişti ki telefonum titredi.

Geliyorum. İki dakika.

Şöyle cevapladım: *Konuşmamız lazım. Valenin orada buluşalım.*

Will ya da Henry'nin beni takip etmediğinden emin olmak için arkamı kontrol ettikten sonra Max'in geleceği yöne doğru yürümeye başladım.

Kumarhanenin zemini oldukça canlıydı. Masalardan birinde kahkaha ve mutluluk sesleri yükseliyordu. Bir çift polis memuru girişin hemen yanında, bir grup valeyle sohbetteydi.

Max kapıdan çıkıp tam önümde durdu. Süet ceketinin düğmelerini ilikliyor, bir yandan kravatını düzeltiyordu. "Hep sabırsız davranıyorsun," dedikten sonra iki kere polisleri kontrol edip koluma yapıştı. "Şuraya gitsek iyi olacak." Beni kumarhanenin önünden uzaklaştırıp polislerin göremeyeceği bir yere götürdü.

"Ah, çok rahatladım. Şimdi de polislerden mi kaçırıyorsun? Tanrım, neler oluyor? Kendimi suç ortağı gibi hissediyorum." Bir elimi saçlarımda gezdirdim.

"Ne kadar az bilersen o kadar iyi, dostum. Güven bana."

"Tuvalete ne demeli, Max? Gerçekten aklına bu mu geldi? Bunu mu uydurabildin yani?"

"Senin bahanen daha mı iyiydi? Ülser? Artık eski uyanıklığın yok, dostum. Üniversitede tanıdığım Ben bunları duysa utanırdı. Aşk seni hassas biri yaptı."

Arkama bakarak iç çektim. "Neredeyse bir saattir yoksun. Bu kadar uzun süren nedir?"

Max kötü kötü sırttı. Mutlu görünüyordu. Dünyada hiçbir şeyi umursamıyormuş gibi sersem bir hali vardı. Bu ifadeyi biliyordum. Daha on dakika önce suratımda aynı ifade vardı.

"Dostum, az evvel hanım arkadaşımı orgazmdan bağırtıyordum da..."

"Tamam tamam. Bu kadar ayrıntıyı bilmeme gerek yok."

"Bunları bir tek sana anlatabilirim." Max boynunu uzatarak kıtlattı.

"Ee, çocuklar nasıl?"

"Kanlarına votka karıştırıp marine edilmiş etin güzelliği üzerine tartışıyorlar."

"O zaman akşam yemeğine geçiyoruz?"

Max hızla yanımdan geçerken onu kolundan yakalayarak durdurdum. "Bak. Sen benim ne yaptığımı biliyorsun, ben de senin ne yaptığını biliyorum. Şu saçmalığı keselim artık. New York'ta Chloe'nin on dakikalığına bile tamamen benim olması büyük şanstı. Şimdiyse bu gece buradalar. Hadi birbirimize biraz yardımcı olalım."

Max ciddileşen ifadesiyle başını olumlu anlamda salladı. "Bugünün Sevgililer Günü olmasını harikulade bulan tek kişi ben miyim? Tam bir aptal gibi davranıp peşlerinden koşmuyor muyuz?"

Başımı sallayarak, "Bunu ben de bir iki defa düşündüm," dedim. Bu kadınlar bizi delirtiyordu. "Bir plan yapmamız lazım. Arkadaşlarımızı et komasında bir başlarına bırakmamız pek problem olmayacak. Ama bu tüm gece süremez. Will şüphelenmeye başladı."

Max, "Bence de," dedi. "Sence ne biliyor?"

"Bilemiyorum. Henry içmeyi bir türlü bırakmadı. Tüm gece cebindeki poker fişlerine baktı durdu. Ama Will... İkimizin de aynı sindirim sorunundan mustarip olduğumuzu düşünmeye başladı."

Max buna inleyerek yanıt verdi. "Onu tekrar görmek istiyorum, dostum. Dürüst olmam lazım. Kadınım burada ve... Tekrar yanına gitmek istiyorum." Max kafasını kaldırıp bana baktı. Başımı olumlu anlamda salladım, onu gerçekten anlıyordum. "Will onu görmeden tek bir hafta sonu geçirebileceğimi düşündüyse beni hiç tanımamış. Onu limuzinde duydun. Will'i severim ama çok ahmaklık ediyor. İsteddiğini yapmayacağım." Max bunları söylerken başını iki yana sallıyordu.

"Kesinlikle. Ağabeyim, Chloe'yle olan ilişkiye takılmaya bayılıyor, özellikle de o benim için çalışırken benim onunla yattığım gerçeği konusuna. Eğer öğrenirse bu artık Ryan kardeşler tatili olmaktan çıkacak ve onun herkese *Bennett'in şeyini tutamadığına* dair hikâyeler anlatarak eğlendiği bir tatil halini alacak. Lanet olsun."

"Doğru."

"O halde ne yapıyoruz? Kızları bu gece bir daha görmek istiyorsak bunu nasıl başaracağız?"

Max resepsiyon masasının önüne öne arkaya yürüdükten sonra dönüp yüzüme baktı. "Sanırım buldum."

"Söyle."

"Bence..." Max yere bakıp kafasındaki parçaları bir araya getirmeye çalışıyordu. "Bence... Dikkatlerini dağıtmamız gerek, haksız mıyım? Will'in harika bir gece geçirdiğinden emin olmalıyız."

Başımı olumlu anlamda salladım "Ama bu, içkiden çok daha fazlası demek. İkisi de gece boyunca içti ama nasıl oluyorsa hâlâ zehir gibiler. Kör olmalarını ya da bir çukura düşmelerini istemem."

"Tabii ki." Max telefonunu çıkarıp numaraları karıştırmaya başladı. Bir ayağımın üzerinden diğerine geçerken omzumun üstünden arkamı kontrol etmeye devam ediyordum. Henry her an çıkıp beni yakamdan masaya çekiverecek gibiydi.

Tekrar Max'e döndüğümde bir numaranın üzerinde durduğunu fark ettim. "Kimi arıyorsun?"

"Bay Johnny French."

"Nereden tanıyorsun? Eski arkadaşın mı?"

Max bir kahkaha attı. "Arkadaş diyebilir miyiz, emin değilim. Ona kimsenin *arkadaş* dediğini sanmam. Ama bana iyilik borçlu. Biraz hizmet etmesi bu geceki durumumuz için çok işe yarayacak."

"Bu durumun gidişatı beni korkutmaya başladı."

"Bana biraz güven, dostum. Will kadınların adamı." Max gülümseyerek devam etti. "Sadece ona... biraz yardım edeceğiz."

"Yardım mı?"

Max imalı bir şekilde omzunu silktilti.

"Yani ona bir *fahişe* mi tutacaksın?" Bunu söylerken resmen bağırıyordum.

Max beni susturarak etrafına baktı. "Biraz daha sesli söyler misin, lütfen? Bu kadar namuslu olduğunu kim tahmin edebilirdi? Beni biraz şaşırttın doğrusu. Sadece *dikkatini dağıtacak* bir kadın. Sadece dikkatini dağıtacağız."

"Ama..."

Max beni susturmak için parmağını havaya kaldırıp telefonun hoparlörünü açtı. Telefon birkaç kez çaldıktan sonra derin, ciddi bir erkek sesi yanıt verdi. Johnny French.

"Senin için yine ne yapabilirim, Max?"

"Bu akşam nasılsınız, Bay French?"

"Şimdilik iyiyim."

"Umarım sizi uyandırmadım."

Hatta pürüzlü bir kahkaha yankılandı. "Komik. Umarım her şey hoşuna gitmiştir?"

Max gülümserken bir kaşımı havaya kaldırdım. Max'in neler yaptığı hakkında hiçbir fikrim olmadığını o an fark etmiştim. Bunun Sara'yla ilgili olduğunu biliyordum. Ama şimdi konunun biraz daha detaylı olup olmadığını merak eder olmuşum. Konu benim düşündüğümünden daha ahlaksız olabilir miydi?

"Harikaydı. Tam anlamıyla harikaydı. Her zamanki gibi tabii. Harika bir yerin var."

"Güzel. Bunu duyduğuma sevindim. Şimdi konuya gel."

"Bir iyilik istemek için aradım."

Johnny duygusuz bir sesle, "Orası kesin," dedi.

"Burada kötü bir durumda kaldık. Kurtulmak için senin yardımına ihtiyacımız var."

"Dinliyorum."

"Dikkat dağıtıcı bir şeye ihtiyacımız var. Bir tuzağa."

"Dikkat dağıtmak..."

"Evet. Biliyorsun, Sara burada. Ama arkadaşlarımız da var."

"Anlıyorum... Onları tuzağa düşürmek istiyorsunuz."

"Tam olarak tuzak diyemeyiz. Sadece... Biraz eğlenmelerini istiyoruz. Özellikle bir arkadaşımızın. Güvende olmasını istiyoruz ama... Akşam için biraz meşgul olsa hiç de fena olmaz."

"Siz de kaçıp bu lanet Sevgililer Günü'nü, sevgililerinizle kutlayacaksınız."

Max gülümseyerek yanıtladı. "Onun gibi bir şey..."

Hatta bir an sessizlik oldu. Max ve ben soru soran gözlerle birbirimize bakıyorduk.

"Kapattı mı?" diye mırıldandım.

Max omzunu silkti. "Orada mısın, dostum?"

“Buradayım. Elbette, sorun yok. Emin olun kimse böylesine güzel dikkat dağıtamayacak.”

Restorana dönerken, “Ona güvenmiyorum,” dedim.

“Telaş etmeyi bırak. Johnny sözünün eri bir adam, bana güven.”

“Ama seni pek seviyor gibi durmuyor.”

Max elini savurdu. “Hiçbir zaman çiçekler gönderip beni sevdiğini söylemeyecek.”

“Birer şerefsizmişiz gibi davrandı.”

“Zaten öyleyiz.”

Haklıydı. “Peki ya Henry?” Restoranın girişindeki basamaklarda durmuştum. “Sence sorun çıkaracak mı?”

“Bence cebine bin dolar koysam salıya kadar ortadan kaybolur.”

“Harika. O zaman güzel bir akşam yemeği yiyip Johnny'nin kızı göndermesini bekleyeceğiz. Sonra da bizimkileri bulacağız. Her şey yolunda giderse o çirkin yüzünü sabaha kadar görmeyeceğim. Böylece hafta sonuna düzgün bir şekilde başlayabileceğiz.”

“Anlaştık.” El sıkışıp yeni amacımızla birlikte restorana girdik. Will ve Henry, onları bıraktığımız yerdeydi. Tek fark etraflarında dağ olan kâse ve tabaklardı. Biftekler, balıklar, salatalar, domuz etleri, buharda pişmiş sebzeler ve gördüğüm en büyük kabuklu deniz ürünleri...

“Vay canına.” Max, en az on kişiyi doyuracak yiyeceklere bakıyordu.

“Aç mısınız?”

“Ne isteyeceğinizi bilemedik.” Henry omzunu silkerek devam etti.

“Ayrıca hesabı Ben ödüyor...”

Will şüpheli bir şekilde Max'e döndü. “Daha iyi misin?”

"Çok iyiyim, teşekkürler. Ve kurt gibi açım."

Yerlerimize oturduğumuzda Max eliyle bir işaret yaparak garsonu çağırdı. "Ben bir Macallan viski daha alacağım."

"Bana da bir Belvedere votka." Karşımdaki Henry ve Will'i göstererek devam ettim. "Ne yiyorlarsa iki tane de bize lütfen."

"Ee ne kaçırdım?" Max tabağına patates aldı. "Siz ikiniz elde edilmesi zoru oynamayı bırakıp birlikte kaçmaya karar verdiniz mi? Sanırım alt katta küçük bir şapel var. Kumarhanede."

"Ha," dedi Will. "Sıradaki kim olacak, onu tartışıyorduk. Henry'ye muhtemelen bir sonraki kişinin sen olacağını söyledim."

"Ah, hiç emin değilim," dedi Max. "O seks davetlerin nasıl sonuçlanır hiç belli olmaz."

Will güldü.

Henry, "Peki ya sen Stella?" diye sordu. "Sen ile Sara mesele: nasıl sonuçlanacak?"

Max gülümsedi ama gülümsemesi Sara'dan her bahsettiğinde olduğu gibi, hafif bir gülümsemeydi. "Henüz onunla bu konuşmayı yapmadım. Tabii sizinle de yapmayacağım."

"Ama düşündün." Birden böyle deyivermiştim. Max, Sara kadar kimseyi sevmemişti. Bunu hissedebiliyordum. En azından bunu düşünmüş olmalıydı.

"Elbette," diye yanıtladı. "Ama kısa süredir birlikteyiz. Daha vakitimiz var."

İçkiler geldiğinde Max içkisine uzanıp kadeh kaldırdı. "Bennett ve Chloe'ye. Kavgalarınız çok nadir olsun. Eğer nadir olmazsa da en azından arkasından iyi bir seks gelsin."

Bardaklarımızı tokuşturup hızla içtik. Oda bir büyüyor, bir daralıyor gibiydi. Votkamı masaya koyup suyuma uzandım.

“Masadaki tüm parayı almak için sabırsızlanıyorum.” Henry avuçlarını birbirine sürtüyordu. “Birkaç krupiyeye konuştum. Dört farklı rakam geldiğinde eli alamıyormuşsun. Bu biraz kötü.”

“Vay... Araştırma yapmış gibisin.” Bunu söylerken bu konuyla gerçekten ilgilenip ilgilenmemem gerektiğini bilemiyordum.

Henry omzunu silkip bifteğini kesti. Kart saymaktan ya da bir gözcüye ihtiyacı olduğundan bahsederse araya gireceğime dair kendime söz vermiştim. İyi bir kardeş olmadığımı kim söyleyebilirdi?

Akşam yemeğimize devam ederken Max ve ben kapıyı kontrol edip birbirimize bakıyorduk. Will lavabo için izin istediğinde Max'in telefonuna bir mesaj geldi.

Max, “Geldi,” diye fısıldadı. Sonra telefonuna bir şeyler yazıp “gönder”e bastı. “Johnny’ye Will’in ne giydiğini ve kısa süre içinde restoranın önünde olacağını yazdım. Gösteri vakti.”

“Bu çok kolay oldu.” Etrafıma bakarken karnımda hafif bir huzursuzluk vardı. “Chloe’yle tanıştığımdan beri hayatımdaki *hiçbir* şey bu kadar kolay olmadı.”

Max sessiz bir şekilde, “Biraz rahatlar mısın?” dedi. “Bu bir çete işi değil. Sadece seks yapmak için buradan kaçmaya çalışıyoruz. Sakinleş biraz.”

“Vay be.”

Henry'nin sesiyle kafamı kaldırdım ve bakışlarını takip ettim. Odanın diğer ucuna bakıyordu. Bir kadın, masaya dönen Will'i durdurmuştu. Kadın... kıvrıcık kırmızı saçlarıyla çok güzeldi. Becerikli bir şekilde yapılmış makyajı onu bir sanat eseri gibi gösteriyordu. Üzerindeki kısa, boncuklu bluz vücudunu sarıyordu. Will'e bakıp elini koluna koyarken gülümsedi. Ama... Max'i dürterek işaret ettim. Max kafasını kaldırdığında olduğu yere yaslandı. “Bu... O mu?” Max gözlerini önce

kocaman açtı, sonra hafifçe kıstı. Bir şeye daha yakından bakıp bir türlü ne olduğunu bulamıyor gibiydi.

“Bu...” Henry’ye hak vermiştim. Max öfkeyle mesaj yazarken Henry ve ben Will’i izlemeye devam ediyorduk. Will’in göz hizasında duran kadın onu bara götürüyordu. Görünüşe bakılırsa Will ona bir içki ısmarlayacaktı. “Kafam karıştı. Bu?..”

Will masanın üzerinden bana baktı. Ah. Lanet olsun. Ansızın her şeyi anlayarak kahkahalar içinde kalmıştım. Johnny bizimle dalga geçmişti. Will ne yaptığımızı biliyordu. Maçı çoktan kaybetmiştik.

“Pezevenk herif.” Max küfür ediyordu. Sormaya vaktim olmamıştı çünkü kırmızı saçlı kadın Will’e karşı çoktan atağa geçmiş gibiydi.

Mest olmuş bir sessizlikte eskortun öne atılıp Will’in kulağına bir şeyler fısıldamasını izliyorduk. İri elini –benimkinden bile daha büyüktü– Will’in göğsüne koydu ve parmaklarını kumaşın üzerinde oynatmaya başladı.

Will kafasını sallayıp güldü. Ardından kafasını masaya, bize doğru salladı.

Kadın baştan çıkarıcı bir gülümsemeyle Will’i gömleğinden tutup öne çekti ve dudaklarından sertçe öptü. *Tanrım.*

Will şaşkınlık içinde birkaç adım gerileyerek masamıza döndü. Koltuğuna oturduğunda az önce olanlara anlam veremeyerek birbirimize baktık. Will bir süre sessiz kalıp birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra içkisine uzandı. İçkisini bir dikişte bitirdi ve derin bir nefes aldı.

“Bir avuç şerefsizden başka bir şey değilsiniz.” Will sandalyesine yaslanıp ağzına bir karides attı. “Ama bir adamı öptüğüm düşünülduğünde, hiç de fena sayılmazdı.”

Max'e, "Gerçekten sarhoş mu oldum, yoksa arkadaşımıza erkek bir fahişe mi tuttuk?" diye sordum.

Max yanıt vermedi. Telefonunu kaldırdı ve son gelen mesajı gösterdi. Johnny orta parmağının fotoğrafını atmıştı. Harika.

Gülerek içkimi niyet ettiğimden daha gürültülü bir şekilde masaya koydum. "Ben söylemiştim demeyeceğim ama kayıtlara geçsin diye söylüyorum: Ben söylemiştim."

"Canın cehenneme." Max, koltuğuna yığılarak ellerini saçlarına götürdü. "Bu iş burada bitmedi." Will hâlâ gülerek tatlı tabağını inceliyordu. "Uygun zamanı bekleyecek ve hepimizi mahvedecek. Bu gece bu kadınla beraber olabilmek için neler yaptım, biliyor musun? En yakın arkadaşımın bekârlığa vedasından kaçtım. Bir limuzin çaldım. En yakın arkadaşıma erkek bir fahişe tuttum, Bennett."

Ya kanımda dolaşan alkol yüzünden ya da içinde bulunduğumuz durumun saçmalığından birden gülmeye başlamıştım. Kendimi bir türlü tutamıyordum.

Henry, "Sanırım Ben nihayet kaybetti," dedi. "Kim demiştik?" Sonr. cebinden katlı bir kâğıt çıkardı. Muhtemelen günün erken saatlerinde iddiaya girmişlerdi. "Lanet olsun. Max'miş."

Koltuğuma yaslanıp suratımı ovuşturdum. Max haklıydı. Henüz bitmemişti.

Altıncı Bölüm

Max Stella

Barda sesler yankılanıyordu. Çınlayan bardaklar, kumar makinelerinin sesleri... Tüm bu sesleri ara ara bölen tek bir ses vardı. Dünyanın en zampara adamı Will'in kahkahaları.

"Acaba hiç erkek bir fahişeyle beraber oldun mu? Ama bilmeden."

Omzumu silktim. İçinde bulunduğumuz durumun komikliği birden kahkaha atmama sebep olmuştu. "Eğer olmuşsam da eminim *harika* geçmiştir."

Bennett gülerek, "Kesinlikle," dedi.

"Neden bahsettiğimi bilseydin bu kadar büyük konuşmazdın," diye ekledim.

"Lanet olsun. Şimdi bana keşke bir şans verseydim dedirtiyorsun." Will boş içki bardağını alıp bir tane daha getirmesi için garsona doğru kaldırdı. "Buradan nereye gidiyoruz?"

“Chandelier adlı bara gidebiliriz diye düşündüm.” Ben bunu derken Bennett oturduğu yerden öne doğru eğildi.

“Ya da Bellagio’ya döneriz?”

“Henry nerede bilen var mı?” Bennett birkaç saniye etrafına baktı ama yerinden kalkmayacak kadar umursamaz görünüyordu.

Sonra köşede Chloe ve Sara göründü. Kızlar barın on metre ötesinde kol kola oyun masasına yürüyordu. Bennett’in içgüdüsel olarak doğrulması Will’in dikkatini çekti.

“Benimle dalga geçiyor olmalısın.” Will inleyerek Ben’in baktığı yere baktı. Ardından garsona mırıldanarak teşekkür ederek içkisini aldı. “Burada olduğunuzu bile bilmiyorlar, değil mi? Ah, Tanrım. Biliyorlar. Tüm gece bu yüzden aptal aptal davrandınız. Dördünüzün cinsel organında içgüdüsel bir aygıt var sanki.” Will bir iç çekti. “Her şey şimdi yerine oturdu.” Bennett’le aynı anda kalkıp kollarımı kafamın üstüne koyduktan sonra gömleğimi pantolonumun içine soktum. Will bana istediğini söyleyebilirdi. Sara’nın yanına gidecektim.

Will’in içkisine bakarak, “En azından kokteyli bitirene kadar buradasın,” dedim. “Şimdi izin verirseniz beyler, bu akşam şansımı Blackjack’te deneyeceğim.” Bardan çıkıp kızların poker fişlerini düzenledikleri masaya gittim. Chloe’nin yanında bir sandalye bulup birkaç sandalye yandaki Sara’nın gözlerine baktım ve çaktırmadan göz kırptım.

Sara hafifçe gülümseyerek, “Max,” dedi.

Başımı sallayarak, “Çiçek,” diye fısıldadım.

Cebimden birkaç fiş çıkardıktan sonra krupiyerin fişleri daha küçük miktarlara bölüp elime vermesini bekledim.

Chloe masaya doğru, "Biraz para kazanacağım," dedi.

"Bunu görmeyi çok isterim," diye mırıldandım. Krupiyer kartı kaldırdığında kaşlarımı çattım. Kupa beşli.

"Ben de." Bennett masadaki son boş masaya, Chloe'nin çaprazına, Sara'nın yanına oturdu. Sara'yla aramda kafasında kovboy şapkası olan zayıf bir adam vardı. Daha önce hiç bu kadar tuhaf yüz tüyleri olan bir adam görmemiştim.

Toplamın yirmi beş oluşuyla yaşadığım fiyaskonun sonucunda adama daha yakından bakmak için döndüm. "Bıyıkların gerçekten *muhteşem*, dostum."

Adam şapkasına dokunup teşekkür ettikten sonra o da yirmi ikiyle bir fiyasko yaşadı.

Krupiyer, Chloe'nin elindekileri görünce kazandıkların ona verip masadaki kartları eliyle topladı.

"Ben dedim!" Chloe, sandalyesinde dans ederek Bennett'e bir öpücük attı. "Şanslı gecemdeyim."

Bennett kaşını hafifçe kaldırarak yanıt verdi.

Odanın diğer ucundaki bara baktığımda içkisini yudumlayıp telefonuna bakan Will'i gördüm. Will başını kaldırıp göz göze geldiğimizde bana sinsice ve kötü kötü baktı. Ona el sallayarak kısa süre içinde döneceğimi işaret ettim.

Asıl sorun Blackjack'in çok *eğlenceli* olmasıydı. Chloe arka arkaya oyun kazanıyordu. Bennett'le birlikte sistematik olarak tüm paramızı kaybediyor olsak da sorun değildi. Krupiyer çok rahattı. Sara'nın kahkahaları bulaşıcı gibiydi. Bıyıklı adam oynanan ellerin arasında harika espriler patlatıyordu.

Adam bıyığıyla oynayıp Chloe'ye göz kırparak anlatmaya başladı. "Doktor odaya girmiş. Muayene masasındaki hastasına merhaba deyip bir şeyler not almaya başlamış."

Krupiyer kartları kapalı bir şekilde dağıtırken hepimiz açık gelecek bir sonraki kartları görmek için masaya bakıyorduk.

"Doktor elinde termometre tuttuğunu fark edip kaşlarını çatmış. Lanet olsun demiş, şerefsizin biri kalemimi almış."

Sara mizah duygusu yüksek bir kadın olduğu için kendini çoktan kaybetmiş, kahkahalar içinde masanın ucuna tutunmuştu. Tüm gece olduğundan çok daha tatlı görünüyordu. İçtiği her neyse yanakları kızarmıştı. Ama her şeyden öte, çok mutluydu. Kafasını kaldırıp bakışlarımla göz göze geldiğinde gülümsemesi donuverdi. Damarlarında sıvı bir sıcaklık gezer gibi, gözlerini kırpıştırarak dudaklarıma baktı. Onu bulmak için tiyatroya dönmek bu gece aldığım en iyi karar olmuştu. Düşününce, hayatımın en iyi kararı bu olabilirdi. Sara'ya göz kırparak dudaklarımı yaladım.

"Siz ikiniz bütün gece cilveleşecek misiniz, yoksa şu lanet kartları oynayacak mısınız?" Chloe elindeki dokuzu çıkarmıştı. Masada altı açıldı ve dokuzun üzerine bir yedi konuldu.

Şakacı bir şekilde tısladım. "Kapa çeneni, kadın."

Bıyıklı adam, "Genç bir adam bara gitmiş," diye anlatmaya başladı. Bu sırada krupiyer eli dağıtıyordu. Bugüne kadar kumar masasında karşılaştığım en orijinal adam bu olabilirdi. Krupiyer desteleri karıştırmaya başladı. "On tane

viski shot söylemiş. Barmen, *'Lanet olası çocuk,'* demiş ama yine de viskileri dizmiş."

Bıyıklı adamı öncelikle bıyığı için sevmiştim ama onu asıl sevme sebebim doğum günlerini yalnız geçiren bir adamı andırıyor olmasıydı. Adamda rahatlık ve çaresizliğin karışımı bir hava vardı ama tanımadığı insanlara ustaca terbiyesiz şakalar yapabiliyordu. Sersemleşen bakışlarıyla dönüp Sara'ya gülümsemesine bile kızmamıştım. Zaten bunun için onu suçlayamazdım. Sara'ya bakmamak mümkün değildi, yer çekimi gibi karşı konulmaz bir şeydi o.

"İşte," demiş barmen. Zayıf, uzun çocuğun önüne on tane *shot* gelmiş. Çocuk içkileri gözlerini bile kırpmadan arka arkaya içmiş. Buna şaşırان barmen, *'Vay canına,'* demiş *'Neyi kutluyorsun?'*

Sara çoktan gülmeye başlamıştı. Dönüp hayranlık içinde Sara'yı izledim. Vegas'ta ince bıyıklı bir adamın terbiyesiz şakalarına izin veren bir kadın olarak o gizemli havasını hiç kaybetmeyecekti.

Bıyıklı adam başını iki yana sallayarak kıkırdadı. "Çocuk, *'İlk oral seksim,'* diye yanıtlamış. Barmen şaşkınlık içinde, *'O zaman sana bir tane de ben ısmarlayayım,'* demiş."

Bıyıklı adam durup beklenti dolu bakışlarla Sara'ya baktı.

Sara iki eli havada zafer içinde dans eder gibi bağırdı. "Çocuk başını sallamış ve *'Hayır, teşekkür ederim,'* demiş. *'Eğer on shot ağzımdaki bu tadı geçirmiyorsa on bir tane de geçirmez!'*

Etrafımızda kahkahalar yankılandığında masanın etrafına insanları topladığımızı fark ettim. Chloe şanslı günündeydi. Bıyıklı yendi yenecekti. Saat neredeyse sabah ikiydi. Kumar-

hanede en çok eğlenen masa bizdik. Sara ve bıyıklı adam el şaklatırken krupiyer mutlu bir gülümsemeyle kâğıtları karıştırıyordu.

Kâğıt oyunu yerini şakalara ve içkilere bırakmıştı. Chloe zaferle bağırırken çıkardığı ses Sara'nın yüksek, histerik kahkahalarıyla bölünüyordu. Birden Will'e bakmak için bara döndüm. Kısa süre döneceğiz diye işaret etmemin üzerinden uzun zaman geçmişti. Saat kavramımı çoktan kaybetmiştim.

Will gitmişti.

Telefonumu cebimden çıkarıp son kalan yirmi beş dolarlık kumar fişime bakarak mesaj yazdım. *"Bizim işimiz bitti. Neredesin?"*

Will birkaç dakika sonra cevap attı. *"Avizenin orada buluşalım. Bir adam bana oral seks yapıyor."*

"Şerefsiz," diye mırıldandım. Bu sırada bıyıklı adam yeni bir şakaya başlamıştı.

Arkamdaki sesi birden kesildi ve omzunu bir el kavradı. *"Bay Stella."*

Kafamı kaldırıp arkamı döndüğümde koyu takım elbiseli, ciddi ifadeli bir adamla yüz yüze geldim.

"Evet, dostum?"

"Sizin ve Bay Ryan'ın benimle gelmesini rica edeceğim." Hiçbir şey sormadan yerimizden kalkıp şaşkın suratlarla birbirimize baktıktan sonra adamın peşinden masadan uzaklaştık. Arkamı dönüp Sara'ya cesaret verici bir şekilde gülümseyerek mırıldandım. *"Sorun yok."*

Ne yapmış olabilirdik ki?

Adam bizi bir servis kapısından geçirdikten sonra uzun boş bir koridordan aşağı indirerek üzerinde isim yazmayan bir kapıdan içeri soktu. Beyaz odada, akşamıma başladığım masaya hiç benzemeyen metal bir masa ve üç metal katlanan sandalye vardı.

“Oturun.” Adam eliyle oturmamızı işaret ettiğinde sandalyelere oturduk. Adam odadan çıkmak için arkasını döndü.

Bennett, “Neler oluyor?” diye sordu. “Sizi hiçbir şey sormadan buraya kadar takip ettik. En azından bizi neden masadan kaldırdığınızı söyleyebilirsiniz.”

“Hammer’ı bekleyin.” Adam kalan boş sandalyelere doğru kafasını sallayıp odadan çıktı.

Ben arkama yaslanırken Bennett ayağa kalkıp birkaç dakika dolandı. Sonra iç çekerek tekrar yanıma oturdu. Cebinden telefonunu çıkardı ve muhtemelen Chloe’ye bir mesaj attı.

“Bu saçmalık,” diye homurdandı.

Ona katıldığımı belli eden sesler çıkardım ancak koridordan bize yaklaşan ayak seslerini işittiğimizde daha fazla konuşmadık.

Koyu takım elbiseli, kısa saçlı, elleri birer kavun büyüklüğünde iki adam içeri girdi. Adamların benden uzun olduğunu sanmıyordum ama içimden bir ses teke tekte benden daha deneyimli olduklarını söylüyordu.

Adamlar bir süre bize baktı. Gerçi bana çok uzun bak-
tılar gibi gelmişti. Bizi âdeta inceliyorlardı. Alnımda ter
damlalarının oluştuğunu hissederken adamların limuzinin
sahibi olup olmadıklarını merak etmeye başlamıştım. Oysa
ben... Arabayı sadece Sara'yla sevişmek için ödünç almıştım.
Bu adamlar ya limuzinin sahibiydi ya da birer tetikçiydi.

Bir fahişe tuttuğumuz için bizi azarlayacak sivil polis
de olabilirlerdi. Kadına para vermiş miydik? Bizi takip et-
miş olabilir miydi? Belki de bir kameraya yakalanmıştık ve
buraya toplum içinde yaptığımız kaçamaklar yüzünden geti-
rilmiştik. Halka açık alanda yaptığım ahlaksızlıktan dolayı
kimleri arayabileceğimi hızla düşünmeye başladım. Avukat,
Sara, annem, iş arkadaşım, histerik kız kardeşlerim... Sonra
gözümün önüne arabalarda, köprülerde ya da okul zemin-
lerinde sevişirken tutuklanan insanların resimleri geldi ve
Sara'yla neden Johnny'nin kulübünde buluştuğumuzu fark
ettim. Bizim fetişimiz, arka odalarda yapılan saçmalıklardan
çok daha klastı.

Bennett'e baktım. Adamlar odaya girdiğinde kendi san-
dalyesine oturmuştu, bir toplantı masasının başında oturur
gibi rahat görünüyordu. Bir eli cebinde, diğer eli bacağında
dik dik önümüzdeki iki adama bakıyordu.

Birinin bu festivali başlatması gerektiğini düşünerek,
"İyi akşamlar baylar," dedim. İri yarı, gaddar, kiralık katiller
karikatür kitapları ya da Tarantino filmlerindeki adamlar
gibi bakıyordu. Az da olsa eğlenmek kolay olacaktı.

İlk konuşan kısa boylu (aslında ikisi de kısa değildi) olan olmuştu. Sesi beş yaşındaki bir kız çocuğu gibi çıkıyordu. "Ben Hammer. Bu da Kim."

Hemen yanımdaki Bennett, "Bu ironi hoşuma gitti," diyecek kadar sarhoştı. "İki açıdan da."

Kendini Hammer olarak tanıtan adam, uzun bir süre Bennett'e baktıktan sonra sordu. "Leroy'dan sizi neden buraya getirmesini istediğimiz hakkında bir fikriniz var mı?"

Ben, "Ah hayır," diye yanıt verirken Bennett söze girdi. "Kumar masasındaki tüm parayı aldığımız için olmadığı kesin."

Bennett bunu söylediğinde odaya getirildiğimizden beri ilk kez burada olma sebebimizin kumar, hırsızlık ya da toplum içinde sevişmekten daha ciddi bir şey olduğunu fark etmiştim. Bizi serbest bırakmadan önce Hammer denilen iri herif ve gaddar Kim parmaklarımızı tek tek kıracaktı. Nefis.

Hammer sırtıttı. "Burada sizin gibi kaç şerefsiz gördük, biliyor musunuz? Seks hastalıkları bulaşmış bir avuç salak arkadaşıyla hafta sonunu geçirmeye gelen, kart oyunları kumarhaneyi boşaltmayı deneyen, dönüp çirkin götlü sevgililerini beceren ve kazandıkları beş yüz dolarla onları etkilemeye çalışan kaç kişi gördük, tahmininiz var mı?"

Bennett boğazını temizleyerek sordu. "Sizce beş yüz dolarla heyecanlanacak adamlara benziyor muyuz?"

Çok daha iri olmasına rağmen kulağındaki iki elmas yüzünden Hammer'dan daha korkunç görünen Kim, öne eğilip yumruklarını masaya vurarak tüm odanın sallanmasına sebep oldu. Bennett'in hiç irkilmediği gözümünden kaçmamıştı.

Tüm odanın sarsıldığına yemin edebilirdim, bir an metal masanın bacaklarımızın üzerine çökeceğini sanmıştım.

“Burayı sen ananın evi mi sandın?” Kim alçak sesiyle gürledi. Hammer’ın sesi ne kadar kız gibiyse, onunki de o kadar kalındı. “Evindeki muşamba masanda iskambil oynadığını mı düşünüyordun?”

Bennett ifadesiz bir yüzle hareketsizce oturmaya devam ediyordu.

Adam benim, ikimiz adına konuşmam gerekiyormuş gibi kaşlarını kaldırarak bana döndü.

Elimden geldiğince rahat bir şekilde gülümseyerek, “Hayır,” dedim. “Eğer annemin evinde olsaydık bize cips ve aromalı bira ikram ederdi.”

Hammer şakamı yok sayarak öne atıldı. “Burada kart sayıp hile yapıldığında ne yaparız, biliyor musunuz?”

“Rain Man’den eğitim alsam bile o kadar kartı nasıl sayacağımı bilemem, dostum. Reperküsyon beni aşar.”

“Komik olduğunu mu sanıyorsun?”

Sandalyemde arkama yaslanıp derin bir nefes verdim. Bu gerçekten çok kötü olmuştu. “Sanırım şaşırdım. Tüm fişlerimi kaybettim. Kart sayıyor olsak bile demek ki başarılı değiliz. Burada ne yaptığımızı gerçekten anlayamıyorum.”

“En iyi hilekârlar bile bazen kendilerinin kaybetmesini sağlar. Kart saymanın size sadece kazandıracağını mı sandınız?”

İç çekerek öne eğilip dirseklerimi dizlerime koydum. Bu sohbet tekrarlanan sorularla bir sonuca varmayacaktı. “Size bir sır verebilir miyim?”

Hammer şaşkın bir şekilde doğruldu. “Ver.”

“Hayatımda ilk defa bu gece Blackjack oynadım.” Bennett’e doğru başımı sallayarak, “Ona gelirsek,” dedim. “Arkadaşım içki fiyatlarına baktı. Masada otururken ücretsiz bir şekilde içebiliyorduk. *Kumardan* anladığı falan yok.”

Kim homurdanarak yanıtladı. “Ve kartları yirmi altışarlı bölüp kendinizi burada buluverdiniz.”

Bennett meraklı bir şekilde öne eğildi. “Ne yapmışız?”

Odaya girdiğimizden beri ilk kez Kim’in dudaklarının köşesinde ufak, saklı bir gülümseme gördüm. Ya da bir hırıltı. Emin olamıyordum.

Hammer, “Size iki seçenek sunuyorum,” dedi. “Bir, parmaklarınızı kıracağım. İki, yüzünüzü dağıtacağım.”

Gözlerimi kırıştırdım. Cezamızı doğru tahmin ettiğim için nedense kendimle bir an gurur duymuştum.

Vegas’ta Blackjack oynamamış olmam, kötü ortamlarda bulunmadığım anlamına gelmiyordu. Kâğıt saymaktan suçlanan adamların cezası ya parmaklarının kırılması ya da yüzlerinin dağıtılması olurdu.

Kim masaya vurarak, “Ellerinize bakayım,” dedi.

Bennett şüpheyle güldü. “Ciddi olamazsınız.”

Hammer kıvrılan dudaklarıyla, “Serçe parmağından başlayacağım,” diye yanıtladı. “Kimse serçe parmağını kullanmaz.”

“Siktir git!” Göğsümde hissettiğim sabırsızlık ve öfkeyle, karışık duygularla inledim. “Sen aksanıma bakma. Ben Amerikan vatandaşıyım, şerefsiz herif. Şiddet göstermekten bahsedecek olursan, buraya polis ve avukatları yığarım.”

Bu sırada kapı açıldı ve Will ellerini yavaşça çırparak içeri girdi. Damarlarımdaki kan âdeta donmuştu. Sandalyemde arkama yaslanıp sert bir nefes verdim.

“Seni şerefsiz...” Bir iç çekmiştim.

“Harikaydı!” Will, Hammer ile Kim’e gülümserken başımı masadaki kollarıma dayayarak inledim. Bilmeliydim. Bana bakıp, “Öfkelendin ama ikna ediciydi,” dedi. “Öfkeli bir yumruk atabilirdin ancak Amerikan vatandaşlığını kullanmanı sevdim. Beni çok etkiledin.” Will yumuşak, övgü dolu gözlerle eliyle göğsüne, kalbinin üzerine vurdu.

Hammer ve Kim kahkahalar içinde kenara çekilirken Bennett ayağa kalkarak Will’e doğru yürüdü. Bir an ona bir yumruk atacak ya da bacaklarının arasına bir tekme savuracak sandım. Sonra gülümsediğini fark ettim. Birkaç saniye Will’in gözlerine baktıktan sonra hafifçe omzuna vurup direkt kapıya gitti. Koridorda gözden kaybolmadan önce kendi kendine mırıldanıyordu. “İyi gösteriydi.”

Hammer ve Kim yanıma gelip gülümseyen gözlerle ellerini uzattı. Hammer gülererek, “Kusura bakma dostum,” dedi. “Bay Johnny French, Will’e burada yardımcı olmaktan çok memnun oldu. Biz de sizinle biraz eğlenmek istedik.”

Will topuklarının üzerinde sallanıyordu. “Sizi kadınlardan uzak tutmanın en kolay yolu bu gibi geldi.”

“Bizi buraya getirdiğinize göre eminim Chloe şimdi masayı boşaltıyordur.”

Will, “Evet, çok iyi gidiyor,” dedi. “En az birkaç bin kazanmıştır.”

Kim ayağa kalkmama yardım edip sırtıma şaplak atarak, “Hadi,” dedi. “Gidip içkini iç.”

Kim’in elinin üzerine hafifçe vurarak, “Aslında kartlardan uzak duracağım,” diye yanıtladım.

“*Ben Amerikan vatandaşıyım!*” Will, bağırarak kahkahalar içinde olduğu yere çöktü. Son on beş dakikadır bu cümleyi on kere söylemişti.

“Demek... Demek bu adamlara bizi korkutmaları için yüz dolar verdin. Bunu nasıl yaptın?”

“Aslında çok da korkmadınız. Ama sondaki vatansever savaş feryadın tüm hafta aklında kalacak.”

Bennett, “Gerçekten harikaydı,” dedi.

Bellagio’daki şık barda alçak cam bir masanın etrafında oturduk. Yumuşak süet koltuklarımızda otururken neredeyse gecenin milyonuncu kokteylini içiyor gibiydik. Öyle sarhoş olmuştum ki artık sarhoş olduğumu bile hissetmiyordum. Hissettiğim adrenalin damarlarımı terk etmeye başlamıştı, kızların yataklarında güven içinde yattıklarını biliyordum. Yaşadığımız maceraların ve alkolün etkisi uzuvlarımı ağırlaştırmaya başlamıştı.

Bar sessizdi. Saat neredeyse sabahın ikisiydi, insanların çoğu kumarhanede ya da çılgın barların birinde kalmıştı.

Göz ucuyla bir adamın masamıza yaklaştığını gördüm. Üzerine tam yapışan bir takım elbise, kulağında bir mikrofon vardı. Oldukça önemli biri gibi duruyordu. Garsonlar

ona yer ayarlayıp gergin bir şekilde selamladılar. Ve böyle bir adam, bize doğru yaklaşıyordu. Üstelik Will masada bizimle birlikteydi. Bizimle tekrar dalga geçtiğini düşünmek istemiyordum.

Adam masamızın başında durarak, “Beyler,” dedi. “Siz Bennett, Max ve Will olmalısınız.”

Başlarımızı sallayarak adamı hoş bir şekilde karşıladık. Adam, “Ağabeyiniz Bay Ryan, yukarıdaki büyük kumar odasında bizimle beraber,” dedi. Henry’nin nerede olduğu ortaya çıkmıştı. “Ama telefonunun şarjı bitti ve benden sizi kontrol etmemi istedi. İsmim Michael James Hawk. Bellagio’nun müşteri ilişkileri müdürüyüm.”

Hızla arkadaşlarıma baktım, onlar da bu adama birilerinin Mike Hawk dediğini düşünmüş müydü? Will gözlerini birkaç saniye kapatıp güçlükle yutkunduktan sonra kendini tutarak tekrar gözlerini açtı. Bennett başını olumlu anlamda salladı. Tepki vermemek için üst dudağını ısırıyor olması beni oldukça şaşırtmıştı.

“Gecenizin güzel geçtiğinden emin olmak istedim.” Bay Hawk sırayla bize baktı.

“Harika,” diye yanıtladım. Gözlerimi Bennett’ten alamıyordum. Son on yıldır onu hiç böyle görmemiştim. Titreyen dudağına parmağını bastırıyordu. Gözleri sulanmaya başlamıştı. Nihayet bana baktı... Gerçekten *patlamak* üzereydi.

Ben, yüzünü eliyle kapatarak koltuğa yaslandı ve kahkahalar içinde sarsılmaya başladı. Cinnet geçirip tüm hırsını önümüzde dikilen Mike Hawk’tan alacak kadar sarhoş ve

yorgundu. Yanındaki Will önce kıpkırmızı, sonra bembeyaz oldu ve yüzünü elleriyle kapadı.

Will parmaklarının arasından, "Özür dilerim," dedi. "Kabalık etmek istemem, Bay Hawk. Ama bu kadarı gerçekten fazla oldu."

Masamızın yanındaki adama dönerek gülümsedim. "Lütfen Henry'ye artık gidebileceğimizi söyleyin."

Bay Hawk uzun bir adam değildi, filmlerdeki kumarhane yöneticileri gibi sert de görünmüyordu. Orta boylu, yuvarlak, arkadaş canlısı yüze sahip bir adamdı ve gözlerinde anlayış vardı. Hafifçe gülümseyip başını iki yana salladıktan sonra, "İyi eğlenceler," diyerek yanımızdan ayrıldı.

Adam gittiğinde, "Bir şeye dikkat çekmek istiyorum," dedim. "Bu masada durumu kurtarabilen yalnızca bendim."

"Mike Hawk!" Bennett başını eğerek bana doğru bağırdı. Gözleri gülmekten kıpkırmızı olmuştu. "Nasıl kendimi tutabilirdim ki? Lanet bir tek boynuzlu atla tanışmak gibiydi."

Will, öne eğilip çak yaptı. Ardından bir iç geçirerek kafasını koltuğa yasladı. "Geceye imzasını atan olay bu oldu."

"Gece daha yeni başlıyor." Bennett'in dili sürçmeye başlamıştı. Will'in boş bardağını kaldırarak, "Bir tane daha," dedi.

"Hayır. Beni sarhoş edip çirkin oyunlarına alet etmek için çok geç."

Sırıtarak, "Garson!" diye bağırdım. "Bu cimri için bir viski. Mümkünse tüm şişeyi getir."

“Sana söyledim ya, Max. O şeyi içmeyeceğim.” Will alaycı bir öfkeyle başını çevirdi. “Beni seviyormuş gibi yapmak için çok geç.”

Garson, Will’in önüne bir bardak viski koyduktan sonra sessiz bir *klik* sesiyle şişeyi bardağın yanına bıraktı.

Will bana ve şişeye bakıp başını iki yana salladı. “Hayır dedim.”

“Asıl konu şu ki...” Will sürçen diliyle kolunu omuzlarıma sardı. “Kadınlar birer düzenbaz.” Diğer elinin işaret parmağını suratımın önünde sallıyordu. “Bu geceki kadar eğlenebileceğiniz kaç kadınla tanıştınız?” Bunu söylerken son heceleri beşer saniye uzatıyordu. Sonra öne doğru yığılarak bardağına uzandı. Bardak parmak uçlarından kayarken ani bir hareketle bardağı kavradı.

“Sadece tek bir kadın,” dedim. “Ama Sara’yla bile, sizlerle olduğundan farklı.” Konuşurken küfretmemeye çalışıyordum. Tekrar düşünerek çenemi ovdum. “Yani kısmen.”

Will düşünerek kekeleydi. “Aslında... Çok acıktım.” Bir elini yüzünde gezdirdikten sonra saatine baktı. Aynı şekilde ben de telefonumu kontrol ettim. Saat neredeyse sabah dört buçuktu. “Gerçekten çok yorgunum. Saat onda kahvaltıda buluşalım ve bu lanet bekârlığa vedaya ondan sonra devam edelim.”

Üçümüz ayağa kalkıp asansörlerin olduğu yere yürüdük. Yürürken güvenliğe göstereceğimiz oda kartlarını bulmak için ceplerimizi yokluyorduk.

Kapılar açıldığında sessizlik içinde durduk. Çok keyifli bir sarhoşluğum vardı. Üst katta bulunan kadınım la güzel bir öpüşmeye hazırdım. Bizi yarın neler beklediğini görmek için sabırsızlanıyordum.

Yedinci Bölüm

Bennett Ryan

Sessiz asansörde Will'in sesi yankılandı. "Yukarıdaki odada olduğu için Henry adına endişelenmeli miyiz?"

Ceketimin cebine uzanıp ağabeyimin kredi kartını çıkardım. Mina sadece bu kartı evde bırakarak dışarı çıkmasına izin verirdi. "Ne oynadığını bilmiyorum ama ya kazanacak ya da parası bitecek. Ve gecenin sonu geldiğinde elindeki tek kart odasını açan kapı kartı olacak."

Max uyuklu bir şekilde asansör duvarına yaslanarak mırıldandı. "Harika. Çok bitkinim."

Will asansör ekranındaki artan rakamları izleyerek bir iç geçirdi. "Bir erkek grubu olarak güzel bir gece geçirmiş olmalısınız."

"Çıplak kadınlarla dolu kulüp, sahte tıbbi sorunlar, harika bir akşam yemeği, araba çalma, trans bir seks işçisi... Chloe para da kazandı. Az kalsın birkaç adam tarafından sakat bırakılıyorduk." Max doğrularak devam etti. "Çok da fena bir gece sayılmaz yani, ha?"

Will dönüp Max'e baktı. "Mike Hawk'ı nasıl unutursun? Bence özellikle ikiniz için, Mike Hawk gecenin yıldızı oldu." Will kapılar açılırken hafifçe sallanarak hıçkırdı. "Size kılıbık derdim ama bence daha da betersiniz."

Max'in suratındaki tatminkâr gülümsemenin alaycı bir hale gelişini izledim. "Will. *Hayatım*." Max ağır elini Will'in yanağına koyup diliyle onaylamadığını belirten sesler çıkardı. "Bir kızın çıkagelip ayaklarını yerden kesmesini dört gözle bekliyorum. Her şeyin organize ve düzenli sanıyorsun. Gösterişsiz dairenden, sporlarından, işinden ve düzenli sevişmelerinden memnun olduğunu sanıyorsun. O kız çıkageldiğinde 'ben sana demiştim' diyeceğim. Ve karasevdalı bir herife dönüştüğünde sana hiç merhamet göstermeyeceğim." Max, Will'in yanağına hafif bir tokat attıktan sonra kahkahalar atarak koridorda ilerledi. "Bunu dört gözle *bekliyorum*, dostum."

Will, Max'in ağırlaşmış kollarını ve çekerek götürdüğü ayaklarını izledikten sonra derse devam etmemi bekler gibi bana döndü. Omzumu silkerek, "Söylediklerine katılıyorum," dedim. "O kızı bulduğunda senin için mutlu olacağız. Ama seninle uğraşacağımız için daha mutlu olacağız."

"Siz bu yüzden kardeşimsiniz." Will mırıldanarak göğsüme hafif bir yumruk attıktan sonra koridorun diğer ucuna doğru yürümeye başladı.

Will'e iyi geceler dileyip odama yürüdüm. Chloe'nin nerede kaldığını bilmeyi çok istiyordum. Ne kadar yorgun ve sarhoş olursam olayım aşağı inip bir taksiye atlayarak olduğu yere gidebilirdim.

Kapıdan içeri girdiğimde ceketimi asmak için dolabımın önünde durdum. Ve o an donakaldım. Ahşap askıdan Chloe'nin kulüpteki çamaşırları sarkıyordu. Küçük sutyenin parlak taşları ve yeşil külotu... Yatak odasının camından loş, beyaz bir ışık geliyordu.

Odada ilerleyip hızlanan nabzımın vardığı sonucu doğrulamak istiyordum. Chloe burada, yatağında beni bekliyordu. Evet. Büyük yatağın ortasında, yastıkların ve battaniyelerin arasında Chloe'nin bedeni uzanıyordu.

Kıyafetlerimi çıkarıp yerde bir yığın halinde bırakarak Chloe'nin üzerine çıkıp kollarımın ve bacaklarımın üstünde durdum. Ona hiç dokunmuyor, sadece izliyordum. Bembeyaz çarşaflara savrulmuş kahverengi bukleler, rüyasında titreşen göz kapakları, öpölmek için yalvaran ıslak, kırmızı dudaklar... Boynundan aşağısı incecik, ipeksi bir örtüyle örtölüydü. Boynundaki tenin altında atan nabza baktığımda biraz heyecanlandığımı hissettim. İstersem onu öperek uyandırabilir ve şuracıkta becerebilirdim. Bunu yapabilecek olmanın heyecanı, iki yıl önce ilk defa baş başa kaldığımız oteldeki gibi taptazeydi.

Örtüyü kaldırıp yanına girdiğimde üzerinde sadece gömleğim olduğunu fark ettim. Gömleğin altında hiçbir şey yoktu. Chloe'nin bu alışkanlığı çok hoşuma giderdi. Uzuvarı da uykudan ağırlaşır ve yavaşlardı. Sesi daha derin, daha mahmur gelirdi.

Yavaş yavaş örtünün altına girdiğimde Chloe varlığını hissetmeye başladı. Banyo yapmıştı. Artık başka bir kadın gibi değil, kendi sabunu gibi kokuyordu. Çiçek ve narenciye. Gömleğin üzerinden göğüslerinin arasındaki kıvrımı öptükten sonra gömleği kaldırıp göğsünden göbeğine kadar yaladım.

Chloe'nin meraklı parmakları saçlarımda geziyordu. Çeneme dokunan parmak uçları dudaklarımın şeklini çıkarır gibiydi. Uykusundan iyice uyanan Chloe, "Rüya gördüğümü sandım," diye fısıldadı.

"Rüya değil."

Elleri saçlarımdaydı, örtünün altındaki bacaklarını geniş bir şekilde açmıştı. Yanında olduğumu biliyordu, bu dünyada en çok sevdiği şeyi ona vereceğimi biliyordu. Aşağı doğru kayıp bacaklarının arasına yattım, eğildim ve bacaklarının arasında hafifçe soludum. Benim için yatakta aşağı kayması, beni daha yakına çekmesi ve zevkten küçük sesler çıkarması çok hoşuma gitmişti. Bu çok sevdiğim bir danstı. Kalçalarını, bacaklarını öpüyor, teninin o tatlılığını içime çekiyordum. Oda serindi ama Chloe çoktan terlemişti. Tek parmağımı kolayca vajinasının içinin sıcaklığına soktum. Sevgili Chloe'm, rahatlama ve ihtiyaçla inledi.

Bana acele ettirmiyordu çünkü yavaş yavaş hareket edeceğimi çok iyi biliyordu. Yatağımda, odamdaydı. Artık eşim sayılırdı. Tüm gece onu düşünmüşken bunu aceleye getirmek istemiyordum. Yarın sabah, daha doğrusu *bu sabah* hiçbir yere gitmeyecektim. Yatakta onunla kalacaktım.

Nefesimi ve parmaklarımı ona hissettirirken karnını öperek teninin tadına baktım. *Tanrım, çok güzel,* diye düşündüm. Kollarını başının üzerinde iki yana açmıştı, elleri hissetmediği vücudunun yarısını arıyor gibiydi. Kalçası önümde öne arkaya gidiyor, beni arıyordu. Nihayet bu çekiciliğe, sıcaklığa ve tatlılığa dayanamadım. Onu narince öperken yaşadığım duygunun yoğunluğu karşısında gözlerimi yumdum.

Daha fazlasını istiyordum. Aynı anda hem tadına bakmak hem de onu becermek istiyordum. Dilimi çıkarıp klitorisinin ufak tepesinde gezdirmeye başladım. Çok geçmeden ağzımı iyice açtım ve onu vahşice emmeye başladım. Chloe çığlık atarak ellerini saçlarıma geçirdi,

kalçalarını kaldırıp bana doğru gidip gelme hareketi yapıyordu. Hiç çaba sarf etmeden harika bir ritim tutturmuştuk. Chloe çok tatlı ve sıcaktı. Bacakları omuzlarımdaki yerini bulmuş beni iyice sarmıştı. Duyabildiğim tek ses Chloe'nin boğuk zevk iniltileri ve kımıldarken altında kayan çarşafın hışırtısıydı.

Bedeni ne istediğine karar veremiyordu. Dilimi mi istiyordu, yoksa dudaklarımın basıncını mı? Bu yüzden onun yerine karar verdim. Zaten gizli, acele ve mahremiyeti olmayan seksimizden sonra oldukça açtım. Ağzımı iyice tenine sokup onu emerken ona hatırlatmak istediğim bir şey vardı. *İşte seni böyle seviyorum. Hem narin hem vahşi. Sende resmen kayboluyorum.*

Chloe'nin vücudu bana o kadar tanıdıktı ki... Derinlikleri, kıvrımla vajinasının uykulu halden vahşi bir kadına dönüşürkenki tadı. Bununla oynamak için başlatmış olsam da yapamadım. Onun rahatlayışı benim rahatlayışımın habercisiydi. Chloe çok çabuk bir şekilde boşaldı ve bacakları iki yana düştü. Sırtı, çığlıkları sessizleşene ve kalçaları titremeyi bırakana kadar yay gibi gerilmişti. Dirseklerinin üstüne kalkıp beni izledi.

Göbeğini öpüp gömleğini yukarı kaldırarak göğüslerinin yumuşaklığını açığa çıkardım.

"Merhaba güzellerim."

Chloe uyku ve zevkten boğuklaşan sesiyle, "Bu gece eğlendin mi?" diye sordu.

"Gerçekten ilginç bir geceydi." Dişlerim göğsünün altındaki şişkinliği bulmuş, dilim göğüs kıvrımlarında gezerek göğüs uçlarına ulaşmıştı.

"Bennett?"

Chloe'nin göğüslerine yaptığım narin saldırıyı yarıda kesip kafamı kaldırdığımda yüzünde bir tereddüt olduğunu fark ettim. "Hımm?"

"Sence bu yaptığımız doğru mu? Bekârlığa veda partini mahvetmem doğru mu? Yani resmen geceni çaldım."

"Kulüpte gecemi çaldığında şaşırdığımı mı sandın?"

Chloe gözlerini kapatıp hafifçe gülümsedi. Ama bu çok küçük bir gülümsemeydi. "Şaşırmamak, yaptığım şeyden mutlu olduğun anlamına gelmez."

Gömleğimi iki koluna doğru açıp bileklerini başının üzerine kaldırarak ellerini yukarıda gömleğimle bağladım. "Bekârlığa veda için koca bir hafta sonumuz var. Yaptığın şeyde hiçbir sorun yok." Sonra öne eğilip boynunu emmeye başladım. "Aslında böyle çılgın şeyler yapmayı kesersen, beni çok istediğin için bu kadar vahşi ve aptalca şeyler yapmayı bırakırsan bu beni biraz üzer."

"Biraz mı?" Chloe'nin sesindeki gülümsemeyi duyabiliyordum.

Yüzüne ve yastıkta dağılan saçlarına baktım. Gözleri arzu ve eşit bir tatminkârlıkla koyulaşmıştı. Bir an zamanda geri gittiğimi hissettim. Buraya nasıl gelmiştik? Altımdaki kadın aylarca acımasızca aşağıladığım, ihtiyaç ve nefretle becerdiğim kadındı. Şimdiyse bekârlığa veda partimde odamda, büyükannemin yüzüğünü takıyordu. Ellerini, aylar önce kendi gömleği olduğunu iddia ettiği, en sevdiğim gömleğimle kafasının üzerinde bağlamıştım.

Chloe başını yana eğip gözlerimin içine baktı. "Nerelere daldın?"

Gözlerimi yumarak yutkundum. "Aklıma bir şeyler geldi."

Chloe beni inceleyerek bekledi.

"Düşündüm de her şeyin..."

"Her şeyin ne?"

"Nasıl başladığımızı düşündüm... Önceden nasıl olduğunu. Senden önce beraber olduğum son kadını hatırlamaya çalıştım... Sana o geceden bahsettiğimi sanmıyorum."

Chloe altımda güldü. "Bunun romantik bir konuşma olması gerekirdi." Chloe hafifçe kıvrılarak vücudunu cinsel organıma sürtmeye başladı.

"Bir dinle." Mırıldanarak onu öpmek için eğildim. Ardından geri çekilerek devam ettim. "Millennium Organics etkinliğinde benimleydi. Sen de oradaydın..."

Chloe dudaklarımı izleyerek, "Hatırlıyorum," dedi.

"O elbiseyi giymiştin..." Bir iç çektim. "Of. O elbise..."

"Kırmızı elbisem."

"Evet. Ama öyle basit bir kırmızı değildi. Ateş kırmızısıydı. *Alev alevdi*. Bir ışık, bir şeytan gibiydin... Çok göz alıcı, çok güzeldin. Her neyse, Amber'la çıkıyordum ve..."

"Şu sarışın kız. Uzun boylu. Göğüsleri silikon muydu?" Chloe onu çok iyi hatırlıyordu. Neredeyse iki yıl önceki sevgilime bu kadar dikkat etmiş olması hoşuma gitmemiş değildi.

"Evet o. O..." O akşam yaşadığım hissizliği hatırlayarak bir iç çektim. "Çok iyi bir kızdı. Ama *sen* değildi. Sana kafayı takmıştım. Hem de fena bir halde. Seni sinirlendirecek bir şeyler bulup bana verdiği tepkileri izlemeyi seviyordum. İçindeki öfkeyi dışarı çıkarmayı seviyordum. Çünkü bence bu, öfke dolu da olsa bir an olsun bana odaklandığın anlamına geliyordu."

Chloe tekrar gülerek boynumu öpüp hafifçe emmek için uzandı. "Psikopat."

Chloe'yi duymazlıktan gelerek, "O gece," diye devam ettim. "Barda içki içiyordun. Yanına gelip seni yine sinirlendirdim. Şimdi ne söylediğimi hatırlamıyorum ama kesin saçma, gereksiz şeylerdi." Gözlerimi kapatıp Chloe'nin yüzünü hatırladım. Bana nasıl boş ve ilgisiz bakıyordu. "Bana bakıp güldün. Sonra da içkini alıp gittin. Bu beni mahvetmişti. Ondan sonra sana hiç ulaşamayacağımı düşünmüştüm. İğneleyici şakalarım

ufak bir can acısı, öfke ya da hayal kırıklığıyla tepki göstermene alışkındım. Ama yüzünde sadece kayıtsızlık görmek..."

"Ben de ne söylediğini hatırlamıyorum. Ancak eminim, etkilenmemiş gibi görünmek için çok uğraşmışımdır."

"Amber'la kısa süre sonra mekândan ayrılmıştık." Elimi Chloe'nin bedeninde gezdirip göğüslerinden yüzüne çıktım. Gözlerine bakarak itiraflarıma devam ettim. "O gece onunla seviştik. Ama kötüydü. Kafamın içinde sürekli sen vardın. Gözlerimi kapatıp sana dokunmanın nasıl bir şey olduğunu hayal ettim. Boşalırken çıkaracağın sesler nasıl olurdu, neler hissederdin diye hayal etmeye çalıştım. Tam da o sırada boşaldım. Adını haykırmamak için yastığı ısırmıştım."

Chloe keskin bir nefes aldığı anda bir süredir soluğunu tuttuğunu fark ettim. "Onun evine mi gitmiştiniz, seninkine mi?"

Bakışlarımı parmaklarımı gezdirdiğim çenesinden alıp tekrar gözlerine baktım. Bunun konuyla ne ilgisi vardı? "Onun evine, neden?"

Chloe omzunu silkerek fısıldadı. "Sadece merak."

Chloe'yi incelemeye devam ettim. Kafasının içindeki çarkların dönmeye başladığını görebiliyordum. İçinde özel bir merak uyanıyordu.

Kulağını öpmek için eğildim. "Ne düşünüyorsun, küçük şeytan?"

Chloe bana bakıp gülümsedi. "Hangi... Hangi pozisyonda olduğunuzu merak ettim o anda."

İçim ansızın donmuştu. "Beni başka bir kadınla hayal etmek için mi soruyorsun?"

Chloe başını hızla iki yana salladı. Gözleri iyice koyulaşmıştı. Kafasının üzerinde gömleğimle bağlanmış ellerini yumruk yaptı. "Beni nasıl düşündüğünü merak ettim... Sadece... Duymak istiyorum."

Temkinli bir şekilde mırıldandım. "Üstündeydim. Sadece bir kere yaptık. Beni bir sevgili olarak çok pasif bulduğuna eminim."

Chloe kıpraşıp ellerindeki yumuşak bağı oynatarak beni izledi. Sürekli bir şeyler düşünüyordu. "Onunla sevişmeden önce..." Gözleri dudaklarımda durdu. "Evine gittiğinde, sana oral seks yaptı mı?"

Omzumu silkerek, "Sanırım," dedim. "Biraz."

"Peki sen?"

"Onu tattım mı diye mi soruyorsun?" Chloe başını evet anlamında salladı. "Hayır," dedim. "Yapmadım."

"Kondom kullandın mı?"

Gülerek, "Hep kullanırım," dedim. "Yani senden önce."

Chloe gülümseyerek gözlerini devirdi. "Doğru." Sonra bacaklarını belime doladı. "*Benden önce.*" İçine girebilmem için tek yapmam gereken kalçamı hafifçe oynatmaktı. Ama nedense üzerindeyken bu şekilde sohbet ediyor olmak hoşuma gitmişti. Aramızda hiç sır yoktu. "Peki boşaldı mı?"

İç geçirerek, "Boşalmış gibi yaptı," dedim.

Chloe bir kahkaha atarak beni daha iyi görebilmek için kafasını yastığa dayadı. "Emin misin?"

"Kesinlikle. Bunun için büyük çaba sarf etti."

"Zavallı kız. O zaman neler kaçırdığını bilmiyor."

"Konferans salonundaki olaydan birkaç gün önceydi." Chloe'nin ağzının köşesini öperek fısıldadım. "Sanırım sana âşık olmaya hazırdım. Ama Amber'la geçirdiğim o geceyi düşündüğümde seni aldatmış gibi hissediyorum. Bunları şu an anlatıyor olma sebebim de bu."

Chloe'nin yüz ifadesi ve gözleri ciddileşmişti. "Bebeğim. Öyle bir şey *yapmadın.*"

Sert bir sesle, "Zaten yapamam, biliyorsun," dedim. Sonra yukarı uzanıp ellerini çözerek bileklerini dikkatli bir şekilde ovuşturdum. "Yapamam."

Chloe başını olumlu anlamda sallarken boynunu ve şişmiş dudaklarını öptüm. Kısa süre önce ona yaşattığım sert olaydan dolayı dudakları hâlâ şişti. *Tanrım, her yeri acıyor olmalıydı.* Yine de kollarını indirdi ve ellerini aramıza sokarak cinsel organımı kendininkine sürtmeye başladı.

Beni öptüğünde hafif iniltisini dilimde hissettim. "Kendi tadımı sende alabiliyorum."

"Gerçekten mi?" Üst dudağını ısıırıyordum.

Chloe kalçalarına açı vererek içine girmemi sağladı. Ansızın beni ister olmuştu.

"Yavaş ol, küçük şeytan," diye fısıldadım. Kendimi geri çekip yavaşça içine girerken boynuna doğru inliyordum. "Çok acele etme." *Of.* Nasıl da tatlıydı.... "Çok güzel. Seninle olmak hep çok güzel, Chlo."

"Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?"

Bir an durup kalçamı geri çektim. "Canının yandığını nasıl biliyorsam..."

Chloe başını evet anlamında salladı.

Bu onun en sevdiği oyundu. Fark ettiğim tüm detayları ona söylememi seviyordu. Dikkat ediyor oluşum çok hoşuna gidiyordu.

"Sen de parmaklarımı çok sert becermiştin."

Chloe mırıldanarak gözlerini kapattı ve ellerini sırtımdan aşağı indirmeye başladı.

"Ben de tuvalette nazik değildim."

Chloe başını çevirip omzumu emerek fısıldadı. "Hiç değildin."

Basit, durağan bir ritimle içinde hareket etmeye başladım. "Peki şimdi, ağzımla yaptığımda? Biraz şişmiş olmana şaşırmadım."

"Gelmek üzereyim. Daha hızlı, lütfen bebeğim." Chloe soluk soluğa kalmıştı fakat hızlanmadım.

Dudaklarımı kulağına yaklaştırarak, "Hızlı yapmayacağım," dedim. "Yavaş seks beni daha çok azdırıyor. Böylece çıkardığın her sesi duyabiliyorum. Örtünün altında, içinde hareket ederken nasıl görüldüğümü hayal edebiliyorum. Seni kaç kere boşaltacağımı düşünüyorum. Seni yatakta ya da bir kumarhanenin tuvaletinde sertçe becerdiğimde bunları düşünemiyorum."

Chloe bir an soluksuz kaldı, sessizce bana yalvarıyordu. Ellerini sırtımda, boynumda ve yüzümde gezdiriyordu. Nişan yüzüğünün soğukluğunu hissettiğimde, *bu kadın benim eşim olacak*, diye düşündüm. *Çocuklarımla annesi olacak, evimi ve hayatımı paylaşacaktı. Yaşlandığıma şahit olacak, en deli anlarımı görecekti. Beni tüm bunlara rağmen seveceğine söz verecekti.*

Chloe'nin içinde nasıl gidip geldiğimi görebilmek için bedenimi hafifçe kaldırdım. Ama Chloe yüzümü avuçlarının arasına alarak gözlerine baktı.

"Hey."

Nefesimi düzeltmeye çalıştım, alnımdan Chloe'nin göğsüne bir ter damlası düştü. "Efendim?"

Chloe dudaklarını yalayarak yutkundu. "Seni çok seviyorum." Dudaklarımda gezen başparmağını sertçe ısırdım. Chloe acı bir iniltiyle karşılık verdi. "Ne yaşarsak yaşayalım, bize ne olursa olsun..."

"Biliyorum."

Chloe'yle sessizce bakışarak birbirimize asla doymayacağımıza dair sessiz bir anlaşma imzaladık. Belki de ideal hayatımız buydu. Hayatımızın tüm gerçekliğinden uzakta, baş başa, birbirimize dokunarak yaşamak. Bu yüzden bir günlüğüne de olsa partimi basmıştı. Bu yüzden onunla aynı şehirde olduğumu öğrendiğimde ondan uzak kalmayı başaramamıştım.

İşte buradaydı. Benimdi. Altımda ağırlaşan kol ve bacakları sıcacık olmuştu. Kalçalarını istediğini alabilmek için iyice yukarı kaldırdı. O her zaman bana ait olacaktı. Evde, işte, yatakta. Ve bu düşünce beni boşaltmaya yetecekti.

Chloe boşalmak üzereydi ama maalesef ben daha önce boşalacaktım. "Hadi tatlım... Dayanamıyorum..."

Chloe kalçalarını sertçe kavrayarak başını yastığa dayadı. "Lütfen."

Vücudum iyice gerilmişti, kalçalarını sertçe onunkilere vururken gelmeme çok az kalmıştı. "Hadi boşal, Mills."

Bu ismi, üzerindeki etkisini azaltmamak için çok nadir kullanırdım. Chloe kızaran göğsüyle yatakta yay gibi doğruldu ve kalçalarını yukarı kaldırarak derinlerine girmemi izin verdi. Aralanan dudaklarından keskin bir çığlık kaçarken altımda boşalıyordu.

Chloe'nin boşalmasını izlemekten asla bıkmazdım. Tenindeki kızarma, beni izlerken gözlerinde oluşan o koyuluk, ismimi söyleyen dudaklarının aldığı şekil... Bana her seferinde ona bu zevki yaşatan tek erkeğin ben olduğumu hatırlatıyordu. Chloe'nin yorgunluktan ağırlaşan kolları iki yana düştü. Dilini ıslak dudaklarından hafifçe dışarı çıkarmıştı. "Of." Fısıldayarak titredi.

Birden rahatladığımı hissettim. Tüm vücudumun öne doğru gitmesine izin verdim, etrafımdaki gerçeklik hariç hiçbir şeyi hissetmiyordum. Chloe'nin tatlılığı, ıslaklığı... Boşalırken sırtımı yukarı kaldırdım ve sessiz odada haykırmaya başladım. Bağırışım, tavanda yankılanırken kendimi terli ve ağır bir şekilde Chloe'nin üstüne bıraktım. Yüzümü, boynunun tatlı yumuşaklığına gömmek, en az üç gün uyumak istiyordum.

Chloe gülerek ağırlığının altında inledi. "Kalk üstümden, Hulk."

Bedenimi yana yuvarlayarak yanındaki çarşafı eziverdim. "Of Chlo. Çok..."

Chloe mırıldanarak bana sokuldu. "Çok... Çok iyiydi." Sonra çenemi emerek fısıldadı. "Bir dahaki sefer için en az on dakikaya ihtiyacım var."

Kahkahalarım boğuk bir öksürüğe dönüştü. Bu fikir hoşuma gitmişti. "Tanrım! Kadınım. Benim daha fazla zamana ihtiyacım olacak. Şimdi biraz sarıl bana."

Chloe boynuma küçük bir öpücük kondurarak fısıldadı. "Bay Bennett Mills olman için sabırsızlanıyorum."

Gözlerimi açıp, "Ne?" dedim.

Chloe boynuma doğru alçak, boğuk bir sesle güldü. "Duydun işte."

AŞK + EĞLENCE = FANTEZİ

X + FANTEZİ = HEYECAN

MUTLULUK = ∞

**1. VEGAS'TA YAŞANAN VEGAS'TA KALIR
AMA BU DEFA BU KURAL DEĞİŞECEK!**

**2. AŞK DENKLEMİNDE EĞLENCE HIÇ EKSİK
OLMAZSA MUTLULUK ÖMÜR BOYU SÜRER.**

Aşk güzel bir şey ama şimdi sıra eğlencede... Max, Henry ve Will, evlenmek üzere olan Bennett'i bekârlığa veda partisi için Las Vegas'a götürürler. Planları tüm zamanlarını striptizciler, sınırsız içki, güzel ve pahalı yemeklerle geçirmektir. Ancak işler planladıkları gibi gitmez. Max'in büyük aşkı Sara ve Bennett'in hayatının kadını Chloe gizliden gizliye bu partinin parçası olurlar. Bununla beraber günahlar şehri Las Vegas sokaklarında tutku âdeta kol gezecektir.

**"Bu seri cinsellik, eğlence ve romantizmin
mükemmel birleşiminden oluşuyor."**

S. C. Stephens

"Seksi... Ve tutkulu sahnelerle dolu."

EW.com

akirakitap

www.pegasusyayinlari.com

ISBN: 978-625-410-032-1

